

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra obchodního práva

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady

Michael Liška

Vedoucí práce: JUDr. Kateřina Burešová, Ph.D.

Plzeň 2024

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Michael LIŠKA**
Osobní číslo: **R19M0224P**
Studijní program: **M0421A220004 Právo a právní věda**
Téma práce: **Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady**
Zadávající katedra: **Katedra obchodního práva**

Zásady pro vypracování

1. Úvod
2. Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady
  - 2.1. Aktivní věcná legitimace
  - 2.2. Účastníci řízení
  - 2.3. Lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady
  - 2.4. Důvody neplatnosti usnesení valné hromady
3. Analýza dosavadní soudní rozhodovací praxe
4. Závěr

Rozsah diplomové práce:
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- viz příloha

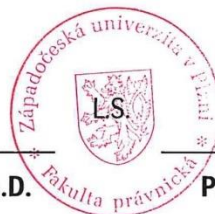
Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Kateřina Burešová, Ph.D.**
Fakulta elektrotechnická

Datum zadání diplomové práce: **22. března 2023**
Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2024**

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

Prof. JUDr. Přemysl Raban, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 4. září 2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci na téma: *Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady* vypracoval samostatně pod dohledem vedoucí diplomové práce a za použití řádně uvedených literárních a jiných zdrojů.

V Plzni dne 28. 3. 2024

Michael Liška

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucí mé diplomové práce JUDr. Kateřině Burešové, Ph.D. za její ochotu, odbornou zpětnou vazbu a připomínky, které mi při psaní této práce velmi pomohly. Rovněž bych chtěl poděkovat všem členům mé rodiny za jejich bezmeznou podporu během celého trvání mého studia.

Obsah

1. Úvod	1
2. Právní úprava valné hromady kapitálových obchodních společností	3
2.1. Postavení valné hromady v kapitálové společnosti	5
2.2. Práva společníků a akcionářů	5
2.3. Přijímání rozhodnutí	6
2.3.1. Usnášeníschopnost	6
2.3.2. Forma rozhodnutí	6
2.3.3. Počet hlasů potřebných k přijetí rozhodnutí	7
2.4. Hlasování s využitím technických prostředků	8
2.5. Působnost valné hromady	9
2.5.1. Společnost s ručením omezeným	9
2.5.2. Akciová společnost	11
2.6. Svolávání valné hromady	12
2.6.1. Osoby oprávněné svolat valnou hromadu	12
2.6.2. Pozvánka na valnou hromadu a určení doby a místa konání valné hromady	15
2.7. Zápis z jednání valné hromady	17
3. Právní povaha usnesení valné hromady	18
3.1. Právní úprava do 31. 12. 2013	18
3.2. Současná právní úprava	19
4. Neplatnost usnesení valné hromady	21
4.1. Druhy vad	22
4.1.1. Formální vady	22
4.1.2. Materiální vady	23
4.2. Důvody neplatnosti	23
4.2.1. Rozpor s právními předpisy	23
4.2.2. Rozpor se zakladatelským právním jednáním	25
4.2.3. Rozpor s dobrými mravy	25
4.3. Výjimky pro nevyslovení neplatnosti	26
4.4. Důsledky vad přijatých usnesení	27
4.4.1. Relativní neplatnost	27
4.4.2. Nicotnost usnesení valné hromady	28
4.5. Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů společnosti	29
5. Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady	32
5.1. Obecně k řízení	33
5.1.1. Právní povaha řízení	33
5.1.2. Účastenství	33
5.1.3. Věcná a místní příslušnost a obsazení soudu	33
5.1.4. Vyloučení smíru a vydání rozsudku pro uznání a zmeškání	34
5.1.5. Přezkum mimo rámec ZOK	34
5.2. Aktivní legitimace	35
5.3. Protest	37

5.4.	Pasivní legitimace	39
5.5.	Lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady	41
5.6.	Náležitosti návrhu	43
5.7.	Průběh dokazování	44
5.8.	Závaznost rozhodnutí	45
5.9.	Důsledky vyslovení neplatnosti – právo na zadostiučinění	47
6.	Závěr	49
	<i>Cizojazyčné resumé</i>	<i>51</i>
	<i>Seznam použitých zdrojů</i>	<i>53</i>

Seznam použitých zkratk

LZPS	Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů
ObčZ	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
SOZ	zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013
ZOK	zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů
ObchZ	zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013
OSŘ	zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
ZŘS	zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů
s.r.o.	společnost s ručením omezeným
a.s.	akciová společnost
sp. zn.	spisová značka
č. j.	číslo jednací

1. Úvod

Tématem této diplomové práce je „Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady“. Toto téma je odrazem skutečnosti, že soudní přezkum je součástí téměř každého právního odvětví a právo korporátní není výjimkou. Právě proto jsem jej ve spolupráci s vedoucí mé diplomové práce zvolil jako své téma, neboť nabízí teoretické i praktické propojení hmotněprávní a procesněprávní úpravy korporátního práva, jehož problematice bych se chtěl věnovat i po dokončení studia.

Primárním cílem této diplomové práce je popsat procesní aspekty soudního řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a rovněž zanalyzovat judikaturu, která z tohoto typu soudního řízení vzešla nebo která se na něj přímo vztahuje. Další neméně podstatný cíl této diplomové práce je rozebrat právní úpravu vztahující se k neplatnosti usnesení valné hromady a taktéž úpravu samotného nejvyššího orgánu obchodní korporace s hlavním zaměřením na kapitálové obchodní společnosti, ačkoliv je za účelem vzájemného porovnání v několika málo případech v této práci odkazováno i na právní úpravu družstev.

Text diplomové práce je rozdělen na šest hlavních kapitol (včetně úvodu a závěru), které jsou dále rozčleněny na jednotlivé podkapitoly. Napříč celou diplomovou prací je rozebírána dosavadní soudní rozhodovací praxe vztahující se k tématu dané kapitoly či podkapitoly.

Druhá kapitola diplomové práce pojednává obecně o právní úpravě vztahující se k valné hromadě kapitálových obchodních společností. V rámci jednotlivých podkapitol je tato část zaměřena na postavení valné hromady v kapitálové společnosti, základní práva společníků a akcionářů, organizační záležitosti týkající se průběhu jednání valné hromady (tzn. kvorum pro usnášeníschopnost, hlasování a formy rozhodnutí na valné hromadě a pořizování zápisu z jednání valné hromady), působnost valné hromady a její svolávání.

Třetí kapitola se věnuje srovnání předešlé (dnes již neúčinné) a aktuální právní úpravy vztahující se k usnesení valné hromady kapitálových společností. Předmětem tohoto srovnání je zejména právní povaha samotného usnesení, jelikož aktuální právní úprava pohlíží na usnesení valné hromady z hlediska jeho povahy v mnoha aspektech odlišně od té předchozí.

Čtvrtá kapitola je zaměřena na vady usnesení valné hromady a jejich důsledky. Prostřednictvím jednotlivých podkapitol je tato část členěna na druhy vad, podmínky a důvody neplatnosti usnesení valné hromady a jejich výjimky a důsledky vad přijatých usnesení. Poslední podkapitola se v krátkosti věnuje neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů kapitálových společností.

Pátá kapitola je věnována procesním aspektům řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady kapitálových společností se zaměřením na obecné podmínky řízení (např. místní a věcná příslušnost soudu), aktivní a pasivní věcnou legitimaci, lhůtu pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a náležitosti takového návrhu, průběh fáze dokazování v soudním řízení, závaznost soudního rozhodnutí a důsledky vyslovení neplatnosti daného usnesení.

Při psaní této práce jsem čerpal zejména z aktuálně platných a účinných právních předpisů, komentářové a odborné literatury, případně i odborných článků pojednávajících o tématu této diplomové práce a taktéž dosavadní judikatury.

2. Právní úprava valné hromady kapitálových obchodních společností

Tato kapitola pojednává obecně o právní úpravě vztahující se k valné hromadě kapitálových obchodních společností. V rámci jednotlivých podkapitol je tato část zaměřena na postavení valné hromady v kapitálové společnosti, základní práva společníků a akcionářů, organizační záležitosti týkající se průběhu jednání valné hromady (tzn. kvorum pro usnášeníšopnost, hlasování a formy rozhodnutí na valné hromadě a pořizování zápisu z jednání valné hromady), působnost valné hromady a její svolávání.

Ačkoliv obchodní korporace mají právní osobnost od svého vzniku až do svého zániku¹, nedisponují vlastní svéprávností, což znamená, že nemohou pro sebe vlastním jednáním nabývat práva a povinnosti neboli samy o sobě právně jednat. Svou vůli mohou projevit pouze prostřednictvím členů orgánů obchodní korporace, jejichž vůle je dané obchodní korporaci přičítána, resp. vůli obchodní korporace nahrazuje. Působnost jednotlivých členů orgánů obchodní korporace je stanovena buď na základě zákona, nebo zakladatelského právního jednání.² Tento koncept je odbornou veřejností nazýván jako tzv. teorie fikce.³

Mezi kapitálové obchodní korporace řadíme společnost s ručením omezeným a akciovou společnost.⁴ Od osobních společností⁵ se kapitálové společnosti liší zejména v tom, že společníci / akcionáři kapitálových společností ručí solidárně za dluhy dané společnosti do výše svých nesplněných vkladových povinností⁶, nebo za dluhy společnosti neručí vůbec⁷, zatímco ručení společníků za dluhy dané osobní společnosti je neomezené, a buď u všech společníků⁸, nebo

---

¹ Viz ust. § 118 ObčZ.

² Viz ust. § 151 odst. 1 ObčZ.

³ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-4]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

⁴ Viz ust. § 1 odst. 2 ZOK.

⁵ Dle ust. § 1 odst. 2 ZOK je za osobní společnost považována veřejná obchodní společnost a komanditní společnost.

⁶ Viz ust. § 132 odst. 1 ZOK.

⁷ ŠTENGLOVÁ, Ivana. § 243 [Definice a firma]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 571, marg. č. 4.

⁸ ŠTENGLOVÁ, Ivana. § 95 [Vymezení pojmu]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 289, marg. č. 14.

jen u některých⁹. Další významný rozdíl spočívá v osobní účasti společníků na správě osobní společnosti oproti účasti společníků / akcionářů na kapitálové společnosti prostřednictvím orgánu, který je za tímto účelem zřizován.¹⁰

Obecnou úpravu nejvyššího orgánu obchodních korporací lze nalézt napříč celým ObčZ. Příkladem lze uvést ust. § 151 až § 160 ObčZ upravující orgány právnických osob, z nichž se ovšem na valnou hromadu neuplatní ta ustanovení, která se vztahují k tzv. voleným orgánům, neboť společníky / akcionáře tvořící členy valné hromady nelze za tento volený orgán považovat.¹¹ Jmenovitě se jedná o ust. § 152 odst. 2, 3, § 153 až § 155, § 157 odst. 1, § 158 odst. 3, § 159 a § 160 ObčZ. I některá ze zbylých ustanovení ObčZ týkající se nejvyššího orgánu obchodních korporací jsou ovšem ve vztahu k individuálním obchodním korporacím upravena zvláště v příslušných ustanoveních ZOK. Konkrétně půjde např. o úpravu usnášeníschopnosti a rozhodování na valné hromadě zakotvené obecně v ust. § 156 odst. 1 ObčZ a zvláště ve vztahu k s.r.o. v ustanoveních § 169 až § 171 ZOK, která se tudíž vůči ust. § 156 odst. 1 ObčZ použijí přednostně.¹²

Na valnou hromadu kapitálových společností dále dopadá obecná úprava orgánů obchodních korporací, kterou lze nalézt v ust. § 44 až § 69 ZOK. I v tomto případě se ovšem některá z uvedených ustanovení ZOK vztahují pouze na členy volených orgánů.¹³ Zvláštní úprava valné hromady společnosti s ručením omezeným je obsažena v ust. § 167 až 193 ZOK a akciové společnosti v ust. § 398 až § 434 ZOK, nicméně na valnou hromadu kapitálových společností

---

⁹ Viz ust. § 118 odst. 1 ZOK.

¹⁰ ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, KUHN, Petr. § 1 [Okruh obchodních korporací]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 2, marg. č. 5.

¹¹ Ustanovení ObčZ i ZOK rozlišuje členy orgánů obchodní korporace v souladu s ust. § 152 odst. 2 ObčZ a ust. § 46 ZOK na fyzické osoby, které jsou do své funkce voleni, jmenování či jinak povolání (tzv. volené orgány) a na fyzické a právnické osoby, které jsou považovány za členy orgánu obchodní korporace z důvodu svého členství v této obchodní korporaci (tzv. společníky).

¹² ŠUK, Petr. § 167 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 395, marg. č. 4.

¹³ Jedná se zejména o ust. § 46 [Podmínky pro výkon funkce člena voleného orgánu], § 46a [Zástupce právnické osoby, která je členem voleného orgánu], § 52 [Péče řádného hospodáře], § 54 [Střet zájmů člena voleného orgánu], § 58 [Odstoupení z funkce člena voleného orgánu] a § 59 až § 62 [Smlouva o výkonu funkce člena voleného orgánu] ZOK.

(včetně jejího postavení, působnosti atd.) se vztahují i další ustanovení ZOK¹⁴, která se týkají nejvyššího orgánu obchodní korporace.¹⁵

2.1. Postavení valné hromady v kapitálové společnosti

Valná hromada kapitálových společností je nejvyšším orgánem těchto obchodních korporací a zároveň jedním z obligatorně zřizovaných orgánů, jehož členové mohou v souladu s ust. § 151 odst. 1 ObčZ za společnost činit rozhodnutí a nahrazovat tak její vůli. Ačkoliv je valná hromada kapitálových společností kolektivním orgánem¹⁶ tvořeným všemi společníky¹⁷ / akcionáři¹⁸, v případě, kdy byla daná společnost založena pouze jediným zakladatelem nebo jsou všechny podíly / akcie soustředěny v rukou jediného společníka / akcionáře, vykonává působnost valné hromady tento jediný společník / akcionář.¹⁹

2.2. Práva společníků a akcionářů

Dle ust. § 167 odst. 1 [s.r.o.] a ust. § 398 odst. 1 [a.s.] ZOK náleží společníkům / akcionářům právo podílet se na řízení společnosti, a to buď na valné hromadě, nebo mimo ni. Mimo práva účastnit se valné hromady (jak osobně, tak i v zastoupení)²⁰ náleží dále společníkům / akcionářům právo na valné hromadě hlasovat a přijímat jménem valné hromady usnesení²¹. Společníci s.r.o. mají rovněž právo požadovat od jednatelů společnosti informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech. Určí-li tak společenská smlouva, mají společníci s.r.o. i další práva na informace v souladu s příslušnými ujednáními společenské smlouvy.²²

¹⁴ Například ust. § 12, § 48, § 53 odst. 3 a 4, § 54 až § 56, § 83 či § 94 ZOK.

¹⁵ ŠUK, Petr. § 167 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 395, marg. č. 4.

¹⁶ ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil. § 44 [Výčet orgánů]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 131, marg. č. 4.

¹⁷ ŠUK, Petr. § 167 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 394, marg. č. 1.

¹⁸ ŠUK, Petr. § 398 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 783, marg. č. 2.

¹⁹ Viz ust. § 11 a § 12 odst. 1 ZOK.

²⁰ Viz ust. § 168 [s.r.o.] a § 399 [a.s.] ZOK.

²¹ Viz ust. § 170 ZOK.

²² Viz ust. § 155 ZOK.

V tomto se práva společníků s.r.o. liší od práv akcionářů v a.s., neboť ti jsou oprávněni požadovat od společnosti pouze vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti nebo jí ovládaných osob, je-li takové vysvětlení potřebné pro posouzení obsahu záležitostí zařazených na valnou hromadu nebo pro výkon akcionářských práv na ní.²³

2.3. Přijímání rozhodnutí

2.3.1. Usnášeníschopnost

Valná hromada s.r.o. je usnášeníschopná, účastní-li se zasedání valné hromady společníci, jejichž souhrnný počet hlasů tvoří alespoň polovinu všech hlasů.²⁴ U akciových společností není pro kvorum usnášeníschopnosti valné hromady rozhodující počet hlasů, jimiž akcionáři účastníci se zasedání valné hromady disponují, nýbrž podíl jimi vlastněných akcií na základním kapitálu, který musí dle ust. § 412 odst. 1 ZOK přesahovat 30 %. U obou typů kapitálových společností nicméně platí, že zakladatelské právní jednání může stanovit kvorum odlišně od zákonné úpravy, což v poměrech s.r.o. znamená, že pro dosažení kvora bude nutný vyšší, nebo naopak nižší počet hlasů v porovnání se zákonnou hranicí, případně bude možné kvorum založit na počtu společníků, kteří se zasedání valné hromady účastní.²⁵ V poměrech akciové společnosti bude kromě zvýšení či snížení zákonné hranice kvora dále možné usnášeníschopnost valné hromady založit na dosažení určitého podílu na celkovém počtu hlasovacích práv všech akcionářů.²⁶

2.3.2. Forma rozhodnutí

Výsledkem hlasování společníků / akcionářů na valné hromadě je přijetí usnesení.²⁷ Usnesení valné hromady nemusí být nutně v písemné formě, nicméně jeho obsah musí být dostatečně určitě popsán v zápise z jednání valné hromady.²⁸ V některých případech ovšem zákon vyžaduje, aby bylo usnesení valné hromady

---

²³ Viz ust. § 357 odst. 1 ZOK.

²⁴ Viz ust. § 169 odst. 1 ZOK.

²⁵ ŠUK, Petr. § 169 [Usnášeníschopnost valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 408, marg. č. 2.

²⁶ ŠUK, Petr. § 412 [Schopnost valné hromady se usnášet]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 829, marg. č. 3.

²⁷ Viz ust. § 190 odst. 1 [s.r.o.] a § 421 odst. 1 [a.s.] ZOK.

²⁸ Viz ust. § 189 odst. 1 písm. d) [s.r.o.] a § 423 odst. 2 písm. e) [a.s.] ZOK.

osvědčeno veřejnou listinou, čímž se dle ust. § 776 odst. 2 ZOK rozumí notářský zápis. Uvedené se bude vztahovat zejména k rozhodnutí valné hromady o skutečnostech, jejichž účinky nastávají až zápisem do obchodního rejstříku.²⁹

Za okamžik, kdy usnesení valné hromady nabývá platnosti, lze považovat ukončení hlasování a zároveň dosažení počtu hlasů potřebného pro přijetí usnesení, který je stanoven na základě zákona či zakladatelského právního jednání (blíže k tomu viz následující čl. 2.3.3.). Aby ovšem mohlo dané usnesení valné hromady způsobit právem předpokládané následky, musí rovněž dojít k nabytí jeho účinnosti. Stanovení okamžiku nabytí účinnosti usnesení valné hromady závisí na subjektu, neboť v souladu s ust. § 45 odst. 5 ZOK je usnesení valné hromady vůči společnosti účinné okamžikem jeho přijetí, rozhodnutí jediného společníka / akcionáře v působnosti valné hromady je vůči společnosti účinné okamžikem jeho doručení a vůči třetím osobám nabývá usnesení valné hromady účinnosti okamžikem, kdy se o něm adresát dozvěděl nebo dozvědět mohl.³⁰

2.3.3. Počet hlasů potřebných k přijetí rozhodnutí

Nestanoví-li zakladatelské právní jednání či zákon jinak, rozhoduje valná hromada kapitálových společností prostou většinou hlasů přítomných společníků / akcionářů³¹, čímž se obecně rozhodování nejvyššího orgánu kapitálových společností a družstev liší od rozhodování nejvyššího orgánu osobních společností, jehož rozhodnutí musí být jednomyslné, nestanoví-li jinak společenská smlouva.³² Přestože z textace ustanovení § 170 ZOK vztahujícího se ke společnostem s ručením omezeným vyplývá, že společenská smlouva může stanovit pro přijetí rozhodnutí valné hromady vyšší počet hlasů než prostou většinu³³, výjimky z tohoto pravidla stanoví přímo zákon v ust. § 171 ZOK. Prvním odstavcem uvedeného ustanovení je vyžadován souhlas alespoň dvoutřetinové většiny hlasů všech společníků, přijímá-li valná hromada rozhodnutí (i) o změně obsahu společenské smlouvy, (ii) v jehož důsledku se společenská smlouva mění, (iii) o připuštění nepeněžitého vkladu či o možnosti

²⁹ Viz ust. § 172 odst. 1 [s.r.o.] a § 416 odst. 2 [a.s.] ZOK.

³⁰ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-18]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

³¹ Přítomnými společníky se rozumí i společníci, kteří jsou na valné hromadě zastoupeni v souladu s ust. § 168 [s.r.o.] a § 399 [a.s.] ZOK.

³² Srov. ust. § 105 ZOK a ust. § 170 [s.r.o.] / § 415 [a.s.] / § 645 [družstvo] ZOK.

³³ BĚLOHLÁVEK, Alexander J., ROZEHNAL, Aleš. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, § 170, s. 774.

započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splnění vkladové povinnosti a (iv) o zrušení společnosti s likvidací. V poměrech valné hromady akciové společnosti je výčet záležitostí, k jejichž rozhodnutí je vyžadován souhlas alespoň dvoutřetinové většiny hlasů přítomných akcionářů uveden v ust. § 416 odst. 1 ZOK.

Druhý odstavec ust. § 171 ZOK chrání společníky, do jejichž práv nebo povinností má být rozhodnutím valné hromady o změně společenské smlouvy zasaženo, neboť pro přijetí takového rozhodnutí uvedené ustanovení vyžaduje souhlas dotčeného společníka, případně všech společníků, zasahuje-li změna společenské smlouvy do práv a povinností všech společníků.

2.4. Hlasování s využitím technických prostředků

K hlasování na valné hromadě nebo rozhodování mimo valnou hromadu mohou být v souladu s ust. § 167 odst. 2 [s.r.o.] a § 398 odst. 2 [a.s.] ZOK využity technické prostředky, a to za podmínky, že to zakladatelské právní jednání připustí. Formy hlasování na valné hromadě za využití technických prostředků vychází obecně z demonstrativního výčtu uvedeného v čl. 8 odst. 1 směrnice č. 2007/36/ES³⁴, zatímco v poměrech zákonné úpravy je na ně odkazováno nepřímou v ust. § 156 odst. 1 ObčZ, a to pod pojmem „jiné účasti“ člena orgánu obchodní korporace na valné hromadě. V praxi se bude jednat zejména o videokonference, internetové komunikační aplikace, služby telekomunikačních operátorů (SMS, MMS, hlasové služby) aj.³⁵

Další podmínkou je, že společnost (resp. svolavatel valné hromady odpovídající za listinu přítomných osob³⁶) je schopna ověřit totožnost společníků / akcionářů účastnících se valné hromady a rovněž určit podíly / akcie, s nimiž jsou spojena vykonávaná hlasovací práva společníků / akcionářů. Pro účely ověření totožnosti je nutné identitu daného společníka / akcionáře nejen určit, ale i jakýmkoliv důvěryhodným způsobem prokázat. V případě rozhodování mimo valnou hromadu dle ust. § 175 až § 177 [s.r.o.] a § 418 až § 420 [a.s.] ZOK (tzv. rozhodování *per rollam*), které je činěno písemně, je možné za účelem ověření

---

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi.

³⁵ ŠUK, Petr. § 167 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 396, marg. č. 7.

³⁶ Viz ust. § 188 odst. 2 ve spojení s ust. § 413 odst. 3 ZOK.

identity daného společníka / akcionáře využít uznávaného elektronického podpisu ve smyslu ust. § 6 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.³⁷

Účelem této kontroly je primárně zabezpečit, aby se hlasování a rozhodování na valné hromadě účastnily pouze ty osoby, které jsou k tomu vzhledem ke svému vztahu ke společnosti oprávněny, a to za stavu podobajícímu se běžnému zasedání valné hromady, kterého se společníci / akcionáři účastní osobně nebo v zastoupení.³⁸ Pokud by totiž ověření identity společníků / akcionářů a určení rozsahu jejich hlasovacího práva dle jejich podílů / akcií neproběhlo v souladu se zákonnými požadavky, znamenalo by to, že by se k takto odevzdaným hlasům ani k účasti takto hlasujících společníků / akcionářů nepřihlíželo.³⁹ Tyto hlasy by tudíž nebyly započítány ani do celkového počtu hlasů podmiňujícího usnášeníschopnost valné hromady.⁴⁰

2.5. Působnost valné hromady

2.5.1. Společnost s ručením omezeným

Základní rozsah působnosti valné hromady s.r.o. je výslovně stanoven v ust. § 190 odst. 2 ZOK a patří do něho:

- „a) rozhodování o změně obsahu společenské smlouvy, určí-li tak společenská smlouva nebo zákon, nedochází-li k ní na základě zákona,*
- b) rozhodování o změnách výše základního kapitálu nebo o připuštění nepeněžitého vkladu či o možnosti započtení peněžité pohledávky vůči společnosti proti pohledávce na splnění vkladové povinnosti,*
- c) volba a odvolání jednatele, případně členů dozorčí rady, byla-li zřízena,*
- d) volba a odvolání likvidátora, určí-li tak společenská smlouva,*
- e) schvalování udělení a odvolání prokury, ledaže společenská smlouva určí jinak,*

---

³⁷ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-10]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

³⁸ ŠUK, Petr. § 167 [Účast a hlasování s využitím technických prostředků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 396-397, marg. č. 9.

³⁹ Viz ust. § 167 odst. 2 [s.r.o.] a § 398 odst. 2 [a.s.] ZOK.

⁴⁰ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-10]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

- f) rozhodování o zrušení společnosti s likvidací, určí-li tak společenská smlouva,
- g) schvalování řádné, mimořádné, konsolidované účetní závěrky a v případech stanovených zákonem i mezitímní účetní závěrky, rozdělení zisku nebo jiných vlastních zdrojů a úhrady ztrát,
- h) rozhodnutí o přeměně společnosti, ledaže zákon upravující přeměny obchodních společností a družstev stanoví jinak,
- i) schválení převodu nebo zastavení závodu nebo takové části jmění, která by znamenala podstatnou změnu skutečného předmětu podnikání nebo činnosti společnosti,
- j) schválení smlouvy o tiché společnosti a jiných smluv, jimiž se zakládá právo na podíl na zisku společnosti nebo jiných vlastních zdrojích,
- k) schválení finanční asistence,
- l) rozhodnutí o převzetí účinků jednání učiněných za společnost před jejím vznikem,
- m) rozhodnutí o naložení s vkladovým áziem,
- n) schválení konečné zprávy o průběhu likvidace a návrhu na použití likvidačního zůstatku,
- o) rozhodování o podání návrhu na vyloučení společníka soudem,
- p) další případy, které do působnosti valné hromady svěřuje tento zákon, jiný právní předpis nebo společenská smlouva.“

Tento základní okruh záležitostí, o nichž je valná hromada s.r.o. oprávněna rozhodovat, může být ovšem rozšířen v souladu s ust. § 190 odst. 2 písm. p) ZOK, a to o další záležitosti, které do působnosti valné hromady svěří jiné než citované ustanovení ZOK, jiný právní předpis, nebo zakladatelské právní jednání. Dle třetího odstavce citovaného ustanovení si valná hromada s.r.o. dále může atrahovat neboli vyhradit rozhodování o dalších záležitostech neuvedených v druhém odstavci, které dle příslušných ustanovení ZOK náleží do působnosti jiného orgánu společnosti. Tímto jiným orgánem bude zpravidla statutární orgán společnosti (tj. jednatel), kterému v souladu s ust. § 163 ObčZ náleží veškerá působnost, kterou zakladatelské právní jednání, zákon nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci nesvěří jinému orgánu společnosti, tedy tzv. zbytková působnost.⁴¹

⁴¹ ŠUK, Petr. § 190 [Působnost valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 470, marg. č. 5.

2.5.2. Akciová společnost

Okruh základních záležitostí, o kterých je valná hromada akciové společnosti oprávněna v rámci své působnosti rozhodovat je zakotven v ust. § 421 odst. 2 ZOK a je obdobný jako u valné hromady společnosti s ručením omezeným. Na rozdíl od valné hromady s.r.o. je valné hromadě a.s. vyhrazeno rozhodování o změně zakladatelského právního jednání ve všech případech, nejde-li o změnu v důsledku zvýšení základního kapitálu pověřeným představenstvem nebo správní radou, nebo o změnu, ke které došlo na základě jiných právních skutečností, a nikoliv jen v případech, kdy tak určí zakladatelské právní jednání nebo zákon.⁴² Uvedené ovšem začalo platit až podle právní úpravy účinné ode dne 1. 1. 2021, neboť do té doby platilo, že valné hromadě a.s. náleželo rozhodovat o změně stanov pouze v případech, kdy tak určily stanovy nebo zákon. K přijetí této novely⁴³ došlo zejména z důvodu nepraktičnosti stávající právní úpravy, protože „*bez výslovného připuštění této působnosti ve stanovách, bylo možné stanovy změnit pouze na základě dohody všech akcionářů s ověřenými podpisy podle § 6. To bylo problematické u společností s roztržštěnou akcionářskou strukturou, které mohou mít velké množství akcionářů, a nestandardní i v mezinárodním srovnání.*“⁴⁴ Valná hromada a.s. dále oproti valné hromadě s.r.o. může rozhodovat o vydání vyměnitelných nebo prioritních dluhopisů⁴⁵ nebo o podání žádosti k přijetí účastnických cenných papírů společnosti k obchodování na evropském regulovaném trhu nebo o vyřazení těchto cenných papírů z obchodování na evropském regulovaném trhu⁴⁶.

Dle ust. § 421 odst. 3 ZOK ovšem valná hromada a.s. není oprávněna atrahovat si od jiných orgánů akciové společnosti rozhodování záležitostí, které do její působnosti nesvěřuje ZOK nebo stanovy, čímž se liší od valné hromady s.r.o., která tuto pravomoc má⁴⁷.

---

⁴² Srov. ust. § 190 odst. 2 písm. a) a § 421 odst. 2 písm. a) ZOK.

⁴³ Zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

⁴⁴ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-17]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

⁴⁵ Viz ust. § 421 odst. 2 písm. d) ZOK.

⁴⁶ Viz ust. § 421 odst. 2 písm. i) ZOK.

⁴⁷ Srov. ust. § 190 odst. 3 a § 421 odst. 3 ZOK.

2.6. Svolaování valné hromady

Svolaování valné hromady kapitálových společností je upraveno v ust. § 181 až § 187 [s.r.o.] a § 402 až § 414 [a.s.] ZOK.

2.6.1. Osoby oprávněné svolat valnou hromadu

Aby byla valná hromada na svém zasedání schopna řádně rozhodovat o záležitostech týkajících se společnosti, musí být k tomu svolána oprávněnou osobou, kterou bezpochyby bude mimo jiné v poměrech s.r.o. jednatel či v poměrech a.s. představenstvo nebo správní rada.⁴⁸ Ustanovení § 181 odst. 1 [s.r.o.] a § 402 odst. 1 [a.s.] ZOK těmto osobám ukládá, aby valnou hromadu svolali alespoň jednou za každé účetní období, nestanoví-li zakladatelské právní jednání, že mají valnou hromadu svolat vícekrát. Má-li daná společnost s ručením omezeným jednatelů více a tvoří-li tyto jednatelé kolektivní orgán ve smyslu ust. § 194 odst. 2 ZOK, je nutné, aby o svolání valné hromady rozhodla většina z jednatelů tvořících kolektivní orgán. Uvedené se obdobně uplatní i u představenstva⁴⁹ nebo správní rady⁵⁰ akciové společnosti. To ovšem neplatí v případě, kdy je působnost jednotlivých členů kolektivního orgánu v souladu s ust. § 156 odst. 2 ObčZ rozdělena podle určitých oborů. V takovém případě je totiž příslušný člen kolektivního orgánu oprávněn rozhodovat o záležitostech spadajících do jeho části takto rozčleněné působnosti sám.⁵¹

Jednatel s.r.o. je dále na základě ust. § 182 ZOK povinen svolat zasedání valné hromady, hrozí-li dané společnosti úpadek⁵² ve smyslu ust. § 3 odst. 5 insolvenčního zákona⁵³, nebo existuje-li jiný vážný důvod, kvůli němuž je ohrožen cíl sledovaný společností. V takovém případě je jednatel povinen valné hromadě navrhnout přijetí rozhodnutí o zrušení společnosti, nebo jiných vhodných opatření, které ovšem už nejsou zákonem blíže specifikovány. Podle odborné literatury ovšem může jít např. o přeměnu společnosti, prodej závodu nebo jeho

---

⁴⁸ Dle ust. § 184 odst. 4 [s.r.o.] a § 402 odst. 3 věty první [a.s.] ZOK se členové statutárního orgánu účastní valné hromady vždy.

⁴⁹ Viz ust. § 440 odst. 1 ZOK.

⁵⁰ Viz ust. § 461 odst. 1 ZOK.

⁵¹ JANŮ, Petr. § 156 [Rozhodování v kolektivním orgánu]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. *Občanský zákoník*. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 5.

⁵² Dle ust. § 3 odst. 5 insolvenčního zákona jde o hrozící úpadek tehdy, „*lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.*“

⁵³ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**insolvenční zákon**“).

části, změnu předmětu podnikání aj.⁵⁴ Pokud by už daná společnost v úpadku⁵⁵ byla, byl by jednatel v souladu s ust. § 98 odst. 1 insolvenčního zákona povinen za společnost podat insolvenční návrh, a to bez zbytečného odkladu poté, co se o úpadku společnosti dozvěděl, nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět.⁵⁶

Oproti tomu jsou dle ust. § 403 odst. 2 ZOK členové statutárního orgánu akciové společnosti povinni svolat valnou hromadu v případě, kdy celková ztráta společnosti dosáhla na základě účetní závěrky takové výše, že by při jejím uhrazení z disponibilních zdrojů společnosti neuhrazená ztráta dosáhla poloviny základního kapitálu nebo to lze s ohledem na všechny okolnosti očekávat, nebo existuje-li jiný vážný důvod, a to bez zbytečného odkladu poté, kdy se tom dozví. Stejně jako jednatelé s.r.o. je představenstvo či správní rada a.s. povinna valné hromadě navrhnout přijetí rozhodnutí o zrušení společnosti, nebo jiných vhodných opatření.

Mimo členy statutárního orgánu jsou za podmínky naplnění zákonných podmínek ke svolání valné hromady kapitálové společnosti oprávněny i další osoby podílející se na správě společnosti. Dle ust. § 183 věty první ZOK je povinen svolat valnou hromadu s.r.o. jakýkoliv společník, a to za situace, kdy společnost jednatele nemá, nebo daný jednatel dlouhodobě neplní své povinnosti vyplývající z jeho funkce. V poměrech akciové společnosti svolává v obdobných případech valnou hromadu dozorčí rada.⁵⁷ Účelem svolání valné hromady bude v takovém případě především volba nového (člena) statutárního orgánu.⁵⁸

Valná hromada může být rovněž svolána jednatelem na žádost společníka nebo společníků, jejichž souhrn vkladů dosahuje alespoň 10 % základního kapitálu společnosti nebo jejichž celkový podíl na hlasovacích právech dosahuje alespoň 10 %. Zákon tyto osoby označuje jako tzv. kvalifikované společníky⁵⁹.

---

⁵⁴ ŠUK, Petr. § 182 [Povinnost svolat valnou hromadu]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 449, marg. č. 5.

⁵⁵ Dle ust. § 3 odst. 1 insolvenčního zákona je společnost v úpadku tehdy, má-li více věřitelů vůči společnosti pohledávky, které jsou po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a společnost není schopna tyto pohledávky uspokojit. Dle ust. § 3 odst. 4 insolvenčního zákona je společnost v úpadku také v případě, kdy je předložena, což znamená, že má více věřitelů a souhrn jejich závazků převyšuje hodnotu jejího majetku.

⁵⁶ BĚLOHLÁVEK, Alexander J., ROZEHNAL, Aleš. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, § 182, s. 800.

⁵⁷ Viz ust. § 404 ZOK.

⁵⁸ ŠUK, Petr. § 404 [Svolání valné hromady dozorčí radou]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 803, marg. č. 1.

⁵⁹ Viz ust. § 187 odst. 1 ZOK.

Právo požádat představenstvo nebo správní radu o svolání valné hromady zákon přiznává i kvalifikovaným akcionářům⁶⁰ v ust. § 366 ZOK. V žádosti o svolání valné hromady jsou kvalifikovaní společníci / akcionáři povinni uvést záležitosti, o kterých chtějí, aby valná hromada rozhodla. Jednatel není oprávněn takovýto okruh záležitostí měnit, resp. nesmí některou z požadovaných záležitostí z pořadu jednání vyloučit.⁶¹ V poměrech akciové společnosti je tento zákaz stanoven výslovně v ust. § 367 odst. 2 ZOK.

Ustanovení § 187 odst. 2 ZOK dále jednatelem stanoví lhůtu ke svolání valné hromady na žádost kvalifikovaných společníků v délce jednoho měsíce, která začíná běžet ode dne doručení žádosti jednatelem. Pro dodržení této lhůty postačí, když jednatel v souladu s ust. § 184 ZOK rozešle společníkům pozvánku na valnou hromadu, nicméně termín jejího konání nesmí být neúměrně a bezdůvodně oddalován. Pokud by totiž jednatel nesvolal valnou hromadu včas nebo by termín jejího konání stanovil na nepřiměřeně vzdálený termín od jejího svolání, byli by kvalifikovaní společníci oprávněni svolat valnou hromadu sami.

U akciových společnostech musí představenstvo nebo správní rada svolat valnou hromadu na žádost kvalifikovaných akcionářů na termín s datem konání nepřevyšujícím 40 dnů ode dne doručení žádosti o svolání valné hromady představenstvu či správní radě.⁶² V tomto případě se lhůta pro uveřejnění a zaslání pozvánky na valnou hromadu zkracuje na 15 dnů oproti standardním 30 dnům.⁶³ V poměrech akciové společnosti, jejíž akcie byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, činí lhůta pro svolání valné hromady na žádost kvalifikovaných akcionářů 50 dnů a lhůta pro uveřejnění a zaslání pozvánky na valnou hromadu 21 dnů.⁶⁴ Pokud představenstvo nebo správní rada nesvolá na žádost kvalifikovaných akcionářů valnou hromadu ve lhůtě 40 či případně 50 dnů ode dne doručení žádosti, mohou kvalifikovaní akcionáři požádat soud postupem dle ust. § 368 odst. 1 ZOK, aby je ke svolání valné hromady zmocnil.

---

⁶⁰ Definici „kvalifikovaného akcionáře“ poskytuje ust. § 365 ZOK.

⁶¹ ŠUK, Petr. § 187 [Práva kvalifikovaných společníků]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 462, marg. č. 7.

⁶² Viz ust. § 367 odst. 1 ZOK.

⁶³ Srov. ust. § 367 odst. 1 a § 406 odst. 1 ZOK.

⁶⁴ Viz ust. § 367 odst. 1 věty druhé ZOK.

Jestliže to vyžadují zájmy dané společnosti, je dle ust. § 183 věty druhé [s.r.o.] a § 404 věty první části za středníkem [a.s.] ZOK ke svolání valné hromady oprávněna rovněž dozorčí rada, je-li v případě společnosti s ručením omezeným zřízena, neboť se nejedná o obligatorní orgán společnosti a zřizuje se pouze za předpokladu, že tak určí zakladatelské právní jednání nebo jiný právní předpis než ZOK.⁶⁵ Má-li dozorčí rada více členů a tito členové společně tvoří kolektivní orgán, je nutné, aby o svolání valné hromady rozhodla prostá většina členů účastnících se zasedání dozorčí rady, na kterém se o svolání valné hromady hlasuje.⁶⁶ V případě, že dozorčí rada valnou hromadu nesvolá, je k tomu oprávněn kterýkoliv člen dozorčí rady.⁶⁷ Zakladatelské právní jednání dané společnosti může počet hlasů členů dozorčí rady nutných pro svolání valné hromady upravit odlišně od zákonné úpravy.⁶⁸ Posouzení, kdy „zájmy společnosti“ vyžadují svolání valné hromady ze strany dozorčí rady bude záviset přímo na členech dozorčí rady, neboť výklad tohoto pojmu je ponechán na soudní rozhodovací praxi, nicméně se může jednat o jakékoliv významné ekonomické či organizační důvody týkající se společnosti, mezi které lze zařadit například dlouhodobé rozpory mezi jednateli společnosti, které mají vliv na řádné fungování společnosti.⁶⁹

2.6.2. Pozvánka na valnou hromadu a určení doby a místa konání valné hromady

Jedním z práv společníků / akcionářů je bezpochyby být s dostatečným předstihem informován o svolání zasedání valné hromady, programu daného zasedání a o jakých usneseních bude valná hromada hlasovat, aby se společníci / akcionáři mohli náležitě připravit, nebo aby v případě své plánované absence udělili zmocněnci plnou moc k zastupování své osoby na valné hromadě (blíže k tomu viz čl. 2.2.).

Právě z tohoto důvodu ukládá v poměrech s.r.o. ust. § 184 odst. 1 ZOK svolavatel valné hromady (resp. samotné společnosti, neboť svolání valné

---

⁶⁵ Viz ust. § 201 odst. 1 ZOK.

⁶⁶ Viz ust. § 156 odst. 1 ObčZ.

⁶⁷ Viz ust. § 404 věta třetí ZOK.

⁶⁸ ŠUK, Petr. § 183 [Svolání valné hromady společníkem či dozorčí radou]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 451, marg. č. 6.

⁶⁹ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-14]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

hromady prostřednictvím pozvánky na ni je považováno za právní jednání zástupce společnosti, které je v souladu s ust. § 436 odst. 1 ObčZ této společnosti plně přičitatelné⁷⁰), aby s nejméně 15denním předstihem přede dnem konání valné hromady oznámil všem společníkům místo, datum a hodinu konání valné hromady a její pořad. U akciových společností činí lhůta pro uveřejnění pozvánky na valnou hromadu na internetových stránkách společnosti a rozeslání pozvánek jednotlivým akcionářům v souladu s ust. § 406 odst. 1 ZOK nejméně 30 dní. Ačkoliv je možné, aby zakladatelské právní jednání stanovilo tyto časové úseky odlišně od zákonné úpravy, vzhledem k textaci daných zákonných ustanovení je bude pravděpodobně možné pouze prodloužit. Žádné jiné zákonné ustanovení ani dosavadní judikatura ovšem takovýto zákaz výslovně nedovodila.⁷¹ V souladu s konstantní soudní rozhodovací praxí je pro dodržení zákonné či zakladatelským právním jednáním stanovené lhůty v poměrech s.r.o. nutné, aby se pozvánka v této lhůtě dostala do dispoziční sféry společníka, zatímco v poměrech a.s. postačí, aby společnost pozvánku v této lhůtě odeslala.⁷²

Obsahové náležitosti pozvánky na valnou hromadu s.r.o. jsou stanoveny přímo v ust. § 184 odst. 1 ZOK a mimo místa, data a hodiny konání valné hromady a jejího pořadu musí být součástí pozvánky rovněž návrhy usnesení valné hromady, které by měly být uvedeny v podobě umožňující o nich bez dalších změn hlasovat.⁷³ Poněkud širší výčet základních náležitostí pozvánky na valnou hromadu a.s. obsahuje ust. § 407 ZOK. U obou kapitálových společností je dále nutné, aby svolavatelem stanovené místo, datum a hodina konání valné hromady nepřiměřeně neomezovalo právo společníka / akcionáře se jí zúčastnit.⁷⁴ Při stanovení pořadu jednání valné hromady musí svolavatel dbát zejména na jeho úplnost, neboť záležitosti neuvedené v pozvánce lze na valné hromadě s.r.o. projednat jen tehdy, jsou-li přítomni a souhlasí-li s jejich projednáním všichni

---

⁷⁰ ŠUK, Petr. § 184 [Pozvánka na valnou hromadu a lhůta pro její svolání]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 452, marg. č. 2.

⁷¹ ŠUK, Petr. § 406 [Lhůta pro svolání valné hromady a forma pozvánky]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 813, marg. č. 25.

⁷² Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 590/2009 ze dne 29. 7. 2009 či usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2966/2016 ze dne 14. 6. 2017.

⁷³ ŠUK, Petr. § 184 [Pozvánka na valnou hromadu a lhůta pro její svolání]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 453, marg. č. 9.

⁷⁴ Viz ust. § 186 [s.r.o.] a § 408 odst. 1 [a.s.] ZOK.

společníci⁷⁵, či v poměrech a.s. lze tyto záležitosti na jednání valné hromady projednat nebo rozhodnout jen tehdy, projeví-li s tím souhlas všichni akcionáři.⁷⁶

2.7. Zápis z jednání valné hromady

O průběhu jednání valné hromady vyhotovuje zapisovatel zvolený valnou hromadou (nebo případně svolavatelem valné hromady⁷⁷) zápis, jehož základní náležitosti jsou stanoveny v ust. § 189 [s.r.o.] a § 423 odst. 2 a 3 [a.s.] ZOK, a to do 15 dnů ode dne skončení zasedání valné hromady.⁷⁸ V poměrech s.r.o. musí zapisovatel valné hromady po vyhotovení zápisu tento zápis společně s předsedou valné hromady nebo svolavatelem, nebyl-li předseda zvolen, podepsat a zaslat jej bez zbytečného odkladu na náklady dané společností všem společníkům.⁷⁹ Oproti tomu je v poměrech a.s. na zasedání valné hromady povinná účast alespoň jednoho ověřovatele⁸⁰, který osvědčí správnost a úplnost zápisu vyhotoveného zapisovatelem⁸¹, aby k němu mohli zapisovatel, předseda valné hromady nebo svolavatel a ověřovatel zápisu připojit svůj podpis⁸².

Nejvyšší soud v souvislosti se zápisem o průběhu jednání valné hromady dovodil, že jeho účelem „je zachytit v písemné formě průběh jednání valné hromady, tj. vše důležité pro posouzení, zda jednání valné hromady proběhlo řádně (v souladu se zákonem a společenskou smlouvou), jaká usnesení valná hromada přijala a zda byla přijata v souladu se zákonem a společenskou smlouvou (zejména jde-li o jejich obsah, usnášenschnost valné hromady a potřebný počet hlasů odevzdaných pro přijetí návrhu usnesení).“⁸³ Společnosti jsou rovněž povinny zápisy z valných hromad archivovat, neboť mohou mimo jiné posloužit jako důkazní prostředky v soudních sporech o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.⁸⁴

---

⁷⁵ Viz ust. § 185 ZOK.

⁷⁶ Viz ust. § 408 odst. 2 ZOK.

⁷⁷ Viz ust. § 188 odst. 1 věta druhá [s.r.o.] a § 422 odst. 1 věta čtvrtá [a.s.] ZOK.

⁷⁸ Viz ust. § 188 odst. 3 [s.r.o.] a § 423 odst. 1 [a.s.] ZOK.

⁷⁹ Viz ust. § 188 odst. 3 ZOK.

⁸⁰ Viz ust. § 422 odst. 1 ZOK.

⁸¹ ŠUK, Petr. § 422 [Volba funkcionářů valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 877, marg. č. 3.

⁸² Viz ust. § 423 odst. 1 věta druhá ZOK.

⁸³ Viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 4108/2018 ze dne 10. 3. 2020.

⁸⁴ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-18]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

3. Právní povaha usnesení valné hromady

V této kapitole je uvedeno srovnání předešlé (dnes již neúčinné) a aktuální právní úpravy vztahující se k usnesení valné hromady kapitálových společností. Předmětem tohoto srovnání je zejména právní povaha samotného usnesení, jelikož aktuální právní úprava pohlíží na usnesení valné hromady z hlediska jeho povahy v mnoha aspektech odlišně od té předchozí.

3.1. Právní úprava do 31. 12. 2013

Právní úprava účinná do 31. 12. 2013, zejména úprava obsažená v ObchZ, nepovažovala usnesení valné hromady za právní jednání (dle tehdejší terminologie „právní úkon“). Ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší soud, a to např. v rozsudku sp. zn. 1 Odon 88/97 ze dne 17. 12. 1997, ve kterém uvedl následující: *„Usnesení valné hromady tedy nemůže být právním úkonem akciové společnosti, protože valná hromada není způsobilá činit jménem společnosti právní úkony. Usnesení valné hromady však nemůže být ani právním úkonem akcionářů, neboť usnesení nepřijímají akcionáři jako fyzické či právnické osoby, ale přijímá je valná hromada, tedy orgán společnosti.“*

Hlavním důvodem, proč dle tehdy platné právní úpravy nemohlo být usnesení valné hromady považováno za právní jednání (úkon), byla skutečnost, že právní jednání (úkon) bylo obecně považováno za projev vůle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují⁸⁵. Projevovat vůli navenek ovšem valné hromadě společnosti nebo jejím jednotlivým členům (např. společníkům či akcionářům) nepřísluší, a proto usnesení valné hromady bylo nutno považovat za jinou skutečnost ve smyslu ust. § 2 odst. 1 SOZ, se kterou ObchZ spojoval vznik, změnu nebo zánik takových vztahů.

Opačný právní názor zastával Karel Eliáš⁸⁶, který oponoval I. Štenglové a J. Dědičovi a naopak tvrdil, že nezáleží, jestli právní účinky usnesení směřují dovnitř nebo vně společnosti, ale zda, jak a vůči komu se co do svých právních důsledků projeví. Za stěžejní považoval to, že valná hromada, ačkoliv je jakožto kolegiální orgán společnosti složená z jejích jednotlivých členů nadaných vlastní

---

⁸⁵ Viz ust. § 34 SOZ.

⁸⁶ ELIÁŠ, Karel. K právní povaze usnesení valné hromady. *Právní rozhledy*, 1999, č. 12, s. 624-631.

právní subjektivitou, reprezentuje společnost coby právnickou osobu. Přijme-li tedy valná hromada usnesení, ve kterém formuluje a následně vyhlášením projeví svou vůli proti přítomným osobám, právní subjektivita těchto osob nebude dotčena.

3.2. Současná právní úprava

Na rozdíl od právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, dle aktuální právní úpravy obsažené zejména v ObčZ⁸⁷ či ZOK⁸⁸ je usnesení valné hromady považováno za právní jednání, neboť se jedná o projev vůle přičitatelný dané společnosti, který je zaměřen na vyvolání určitých právních následků, jež právní řád s takovým projevem vůle spojuje.⁸⁹ K právní povaze usnesení valné hromady se mimo výše uvedená ustanovení vyjadřuje i samotná důvodová zpráva k ZOK: *„Zákon také reaguje na to, že usnesení valné hromady a jiná rozhodnutí orgánů korporací jsou právním jednáním, které je komunikováno jako korporaci, resp. společníkům, tak veřejnosti.“*

Jedním z důvodů, kvůli kterým je usnesení valné hromady možné považovat v poměrech ObčZ a ZOK za právní jednání, je ten, že právnické osoby nemohou samy o sobě projevovat právní vůli, nýbrž je jim přičítána vůle osob za ně jednajících, jak vyplývá z textace ust. § 151 odst. 1 ObčZ. Z tohoto ustanovení lze dovodit, že se nebude jednat o právní jednání společnosti coby právnické osoby, ale členů jejích orgánů oprávněných za společnost jednat. Toto ostatně potvrzuje i důvodová zpráva k ObčZ, která uvádí, že osnova ObčZ *„odmítá antropologizaci právnických osob a bere za své hledisko, že právnické osoby jsou umělé lidské útvary, které jsou vytvořeny proto, aby sloužily zájmům člověka, nikoli proto, aby mu byly ve všem postaveny naroveň; rovnost fyzických a právnických osob přichází v úvahu jen v majetkových otázkách, a to ještě ne ve všech.“*

Dalším důvodem bylo dle důvodové zprávy k ObčZ to, že pojem „právní úkon“ představuje tzv. „relikt totalitního práva“, který byl do českého právního řádu zaveden v roce 1950 občanským zákoníkem č. 141/1950 Sb. a obnovený výraz „právní jednání“ dle názoru Karla Eliáše (jakožto spoluautora ObčZ a důvodové zprávy k ObčZ) lépe vyhovuje po jazykové stránce.

---

⁸⁷ Viz ust. § 545 ObčZ.

⁸⁸ Viz ust. § 45 odst. 4 ZOK.

⁸⁹ Srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 445/2018 ze dne 11. 12. 2019.

Z hlediska jeho obsahu musí usnesení valné hromady splňovat všechny obecné náležitosti vyžadované např. v ust. § 553 ObčZ, což je určitost a srozumitelnost. Pokud by byl totiž jeho obsah neurčitý či nesrozumitelný anebo by zavazoval k nemožnému plnění, hledělo by se na něj, jako by nebylo přijato.⁹⁰

Dále platí, že neplatnosti usnesení valné hromady se lze domáhat jen u takových usnesení, jež jsou právním jednáním ve smyslu již citovaného ust. § 545 ObčZ a jež vyvolávají právní následky odstranitelné prostřednictvím návrhu na vyslovení jejich neplatnosti dle příslušných ustanovení ZOK. Neplatnosti se tak nelze domáhat zpravidla u usnesení, jímž nebyl přijat návrh, o kterém bylo valnou hromadou rozhodováno (např. na odvolání či jmenování člena voleného orgánu). Dle usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3439/2017 ze dne 13. 9. 2018 taktéž platí, že *„[u]snesení valné hromady jako projev vůle pak absentuje nejen za situace, kdy společníci (akcionáři) na valné hromadě vůbec nehlasovali, ale i v případě, kdy společníci (akcionáři) o určité otázce hlasovali, navržené usnesení však nebylo přijato.“* Procesní obranu v těchto či obdobných případech ovšem společníkům zajišťuje návrh na určení, že valná hromada přijala určité usnesení.⁹¹

---

⁹⁰ Viz ust. § 45 odst. 2 ZOK.

⁹¹ ŠUK, Petr. § 191 [Neplatnost usnesení valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 484, marg. č. 3.

4. Neplatnost usnesení valné hromady

Tato kapitola se zaměřuje na vady usnesení valné hromady a jejich důsledky. Prostřednictvím jednotlivých podkapitol je tato část členěna na druhy vad, podmínky a důvody neplatnosti usnesení valné hromady a jejich výjimky a důsledky vad přijatých usnesení. Poslední podkapitola se v krátkosti věnuje neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů kapitálových společností.

V českém právním prostředí plní úprava neplatnosti usnesení valné hromady několik funkcí, mezi něž řadíme: (i) ochranu práv individuálních společníků; (ii) ochranu zákonnosti; (iii) ochranu právní jistoty v rámci vnitřních vztahů ve společnosti i obecně vůči osobám stojícím vně společnosti; a v neposlední řadě rovněž (iv) zjednodušení procesu řešení a překonávání vnitřních zájmových konfliktů mezi společníky i jinými osobami podílejících se na správě společnosti.⁹²

Právní úprava neplatnosti usnesení valné hromady je zakotvena obecně v ust. § 258 až 260 ObčZ, kterou doplňuje zvláštní úprava obsažená v ust. § 191 až 193 ZOK [Neplatnost usnesení valné hromady u společnosti s ručením omezeným], dále ust. § 428 až 430 ZOK [Neplatnost usnesení valné hromady u akciové společnosti] a případně i ust. § 663 ZOK, které se věnuje neplatnosti usnesení členské schůze družstva, která je, stejně jako valná hromada u společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti, nejvyšším orgánem družstva⁹³. Dle ust. § 45 odst. 4 ZOK se ovšem na rozhodnutí orgánu obchodní korporace nepoužijí ustanovení ObčZ týkající se zdánlivosti právních jednání, neplatnosti právních jednání, omylu a následcích neplatnosti právního jednání, a to s výjimkou povinnosti nahradit újmu způsobenou neplatným právním jednáním.

---

⁹² LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-4]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

⁹³ Viz ust. § 44 odst. 1 ZOK.

4.1. Druhy vad

4.1.1. Formální vady

Za formální lze považovat takové vady, ke kterým došlo již při svolávání valné hromady nebo i v průběhu zasedání valné hromady. Můžou jimi být nejčastěji vady ve formě, obsahu, či způsobu doručení pozvánky, nedodržení lhůty pro svolání valné hromady určené zákonem či zakladatelským právním jednáním nebo svolání valné hromady neoprávněnou osobou.⁹⁴ Tyto vady mohou způsobit pouze neplatnost daného usnesení, nikoli jeho nicotnost, které je věnován čl. 4.4.2.

Příkladem z praxe je např. situace, kdy společníku byla doručena pozvánka na valnou hromadu, která avizovala, že se zasedání valné hromady bude konat dne 24. 6. 2021 od 17:00, zatímco ze zápisu z jednání valné hromady vyplývá, že zasedání bylo zahájeno v 16:00 a ukončeno v 16:25. Uvedené zakládá vadu, pro kterou bylo danému společníku znemožněno vykonávat jeho práva na valné hromadě a současně šlo o nezákonný způsob svolání valné hromady. Dále vzhledem k tomu, že společenská smlouva dané společnosti vyžadovala na valné hromadě přítomnost všech společníků, bylo nepřítomností společníka rovněž porušeno kvorum pro usnášeníschopnost valné hromady, což zakládá další vadu, pro kterou byla přijatá usnesení na valné hromadě neplatná.⁹⁵

V neposlední řadě lze mezi formální vady zakládající neplatnost přijatých usnesení zařadit i absenci člena statutárního orgánu na zasedání valné hromady, neboť takovou povinnost stanoví ZOK výslovně v ust. § 184 odst. 4 ZOK u s.r.o. a v ust. § 402 odst. 3 ZOK u a.s. Uvedené ovšem neplatí bez výjimky, jelikož samotná neúčast člena statutárního orgánu na jednání valné hromady nemůže být jediným důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou. Neplatnosti by bylo možné se dovolávat pouze v případě, kdy by v důsledku nepřítomnosti člena statutárního orgánu nebyla společníkům / akcionářům poskytnuta vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti nebo jí ovládaných osob za podmínky, že je takové vysvětlení potřebné pro posouzení obsahu záležitostí zařazených na valnou hromadu nebo pro výkon práv společníka/akcionáře na ní, neboť na tyto informace mají uvedené osoby nárok

---

⁹⁴ ŠUK, Petr. § 184 [Pozvánka na valnou hromadu a lhůta pro její svolání]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 455, marg. č. 24.

⁹⁵ Více viz usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 117/2022 ze dne 10. 8. 2022.

přímo ze zákona⁹⁶. Tyto závěry vyplývají z judikatury Nejvyššího soudu⁹⁷, a to obdobně i ve vztahu k členům dozorčích orgánů⁹⁸.

Je nutné ovšem zmínit i to, že některé formální vady nemusí vždy vyústit v neplatnost přijatého usnesení valné hromady. Příkladem může být absence úředně ověřeného podpisu společníka na plné moci opravňující k právnímu jednání za jiného společníka. Ačkoliv je dle ust. § 441 odst. 2 ObčZ pro takový typ právního jednání úředně ověřený podpis obligatorní, soudní rozhodovací praxe dovodila, že k neplatnosti pro nedostatek formy vyžadované zákonem nedojde, je-li ze všech okolností zřejmé, kdo (která osoba) plnou moc udělil.⁹⁹ Stejně tak taková vada nezpůsobí neplatnost právního jednání učiněného na jejím základě zmocněncem jménem zmocnitele.¹⁰⁰

4.1.2. Materiální vady

Materiální pochybení spočívají ve vadném obsahu valnou hromadou přijatého usnesení. Příslušná ustanovení ZOK dále rozlišují materiální vady podle toho, jestli je vadné usnesení valné hromady neplatné pro rozpor s právními předpisy, zakladatelským právním jednáním (tj. společenskou smlouvou či stanovami), nebo dobrými mravy. Podrobněji na toto téma viz následující čl. 4.2.

4.2. Důvody neplatnosti

4.2.1. Rozpor s právními předpisy

Dle ust. § 191 [s.r.o.], § 428 [a.s.] a § 663 [družstvo] ZOK může být jedním z důvodů neplatnosti daného usnesení jeho rozpor s právními předpisy. Vzhledem k textaci tohoto ustanovení je zjevné, že může jít o rozpor přímo s ZOK či ObčZ, nicméně nejsou z tohoto výčtu vyloučeny ani další zákony, např. zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o účetnictví**“). Soulad (resp. rozpor) usnesení valné hromady se zákonem o účetnictví posuzoval Nejvyšší soud např. v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1516/2006 ze dne 24. 9. 2008 či usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 400/2001 ze dne 3. 1. 2002, v rámci nichž shledal, že „*neposkytnutí*

⁹⁶ Viz ust. § 155 [s.r.o.] a ust. § 357 odst. 1 [a.s.] ZOK.

⁹⁷ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3009/2007 ze dne 27. 1. 2009.

⁹⁸ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 481/2019 ze dne 30. 1. 2020.

⁹⁹ Viz usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 379/2020 ze dne 20. 10. 2021.

¹⁰⁰ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3919/2014 ze dne 27. 11. 2014 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 43/2015 civ.

informace podle § 180 odst. 1 obch. zák. [pozn. autora: aktuálně § 357 ZOK] související s předmětem projednávaným valnou hromadou může představovat porušení citovaného právního předpisu, odůvodňující vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, a to za podmínky, že toto porušení mělo závažné právní následky.“

Jedním z mnoha příkladů, kde se Nejvyšší soud zabýval rozporem valnou hromadou přijatého usnesení se ZOK může být např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1175/2021 ze dne 29. 3. 2022. V této věci se Nejvyšší soud vyjádřil k otázce projednání záležitostí neuvedených v pozvánce na valnou hromadu dle ust. § 185 ZOK ve spojitosti s odvoláním jednatele z funkce pro porušení povinnosti při výkonu funkce. Dovolací soud ve svém rozhodnutí opravil soud odvolací a uvedl následující: *„Není-li v pozvánce uvedeno, že jednatel má být odvolán z funkce pro porušení povinnosti při výkonu funkce, včetně (konkrétního) vymezení povinnosti, kterou měl při výkonu funkce porušit, nelze jednatele na valné hromadě pro porušení povinnosti při výkonu funkce odvolat.“* Dále Nejvyšší soud dodal, že pokud na pozvánce na valnou hromadu bylo uvedeno pouze to, že na pořadu jednání bude „odvolání jednatele“, lze poté na valné hromadě rozhodnout o samotném odvolání jednatele, aniž by byly uvedeny jakékoliv důvody pro odvolání. Tomu musí rovněž odpovídat i textace návrhu usnesení valné hromady, který tvoří přílohu k pozvánce na valnou hromadu.¹⁰¹

Ačkoliv je ObchZ zrušen již přes 10 let, Nejvyšší soud i v současnosti rozhoduje v případech, kdy se poměry účastníků řídí již neplatným SOZ či ObchZ. Příkladem může být např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3677/2022 ze dne 19. 10. 2023, ve kterém se Nejvyšší soud zabýval neplatností usnesení valné hromady pro nedostatek zastoupení společníka na valné hromadě ve smyslu ust. § 126 ObchZ.

Dále se napříč rozhodovací praxí Nejvyššího soudu objevují případy, kdy dovolací soud nahrazuje svá předchozí rozhodnutí, které např. z důvodu změny právních poměrů již nejsou aktuální. Vzorem takového případu může být např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3885/2017 ze dne 27. 3. 2019¹⁰², které překonalo dřívější rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4284/2007 ze dne

---

¹⁰¹ Viz ust. § 184 odst. 1 část za středníkem [s.r.o.] či § 407 odst. 1 písm. f) [a.s.] ZOK.

¹⁰² Publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 9/2020 civ.

30. 9. 2009¹⁰³, neboť vzhledem ke změně právní úpravy (i) již může řádná účetní závěrka zpracovaná za předchozí účetní období sloužit jako podklad pro rozdělení zisku až do konce následujícího účetního období, a dále (ii) valná hromada akciové společnosti může rozdělit zisk i tak, že jeho část rozdělí (jako tantiému) členům volených orgánů akciové společnosti, aniž by (současně) rozdělila zisk (jeho část) i mezi akcionáře, a to za předpokladu, že rozdělení (části) zisku mezi členy volených orgánů (či jiné osoby odlišné od akcionářů) připouští stanovy společnosti a že pro nerozdělení (zbývající části) zisku mezi akcionáře jsou dány důležité důvody. V důsledku tohoto rozhodnutí Nejvyššího soudu se tak závěry předchozí judikatury přijaté v této věci za účinnosti ObchZ s účinností ode dne 1. 1. 2014 neprosadí.

4.2.2. Rozpor se zakladatelským právním jednáním

Dalším důvodem, kdy může soud vyslovit neplatnost usnesení valné hromady, je při rozporu se zakladatelským právním jednáním, kterým je v poměrech s.r.o. myšlena zakladatelská listina (v případě, že s.r.o. byla založena pouze jedním společníkem) či společenská smlouva (v případě, že s.r.o. byla založena dvěma a více společníky). V poměrech a.s. a družstva by se muselo jednat o rozpor se stanovami. Výčet jednotlivých ujednání, která mohou být přijetím usnesení valné hromady porušena, není z logiky věci nijak omezen, neboť ZOK pouze uvádí obligatorní náležitosti zakladatelského právního jednání¹⁰⁴, které ovšem mohou být zakladateli dané společnosti doplněny o další ujednání.

4.2.3. Rozpor s dobrými mravy

Soud může vyslovit neplatnost daného usnesení valné hromady i z důvodu jeho rozporu s dobrými mravy. Ačkoliv pojem „dobré mravy“ není v žádném právním předpisu definován, nýbrž se jej pouze judikatura snaží orientačně vymezit, lze se s tímto korektivem setkat již v ust. § 1 odst. 2 ObčZ. Souhrnně se ovšem judikatura shoduje na tom, že dobré mravy obecně (i) odkazují k základním mravním hodnotám obecně sdíleným ve společnosti, (ii) mohou být uplatněny pouze po důkladném zvážení okolností na obou stranách a spíše výjimečně a zdrženlivě, (iii) nemohou být porušeny v důsledku pouhé hospodářské nevýhodnosti nebo vybočení z obvyklé praxe a (iv) mohou však být

---

¹⁰³ Publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 80/2010 civ.

¹⁰⁴ Viz ust. § 146 [s.r.o.], § 250 [a.s.] a § 553 [družstvo] ZOK.

podle okolností porušeny i nezaviněným jednáním.¹⁰⁵ I přesto Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi již několikrát dovodil, že při posuzování, zda je určité právní jednání v rozporu s dobrými mravy, je třeba přihlídnout ke všem okolnostem konkrétního případu.¹⁰⁶

Pro rozpor s dobrými mravy bylo již v minulosti Nejvyšším soudem shledáno usnesení valné hromady o rozdělení zisku společnosti, kterým byl jeden ze společníků zkrácen na svém nároku na vyplacení podílu na zisku. Nejvyšší soud se v této věci vyjádřil takto: *„Bylo-li by jediným účelem napadeného usnesení valné hromady zabránit tomu, aby na dovolatele přešel spolu s podílem taktéž (v něm vtělený) podíl na zisku společnosti za předchozí účetní období, ačkoliv by se tak za řádného běhu věci (kdyby H. P. dodržela závazky převzaté smlouvou o smlouvě budoucí) stalo, a současně marginalizovat podíl dovolatele ve společnosti cestou zvýšení základního kapitálu a započtení pohledávky druhého společníka za společností (z titulu podílu na zisku) na jeho vkladovou povinnost, lze takové jednání označit za zneužívající a nemravné a lze i vyslovit neplatnost takového usnesení valné hromady pro rozpor s dobrými mravy.“*¹⁰⁷

4.3. Výjimky pro nevyslovení neplatnosti

ObčZ v ustanovení § 260 uvádí výjimku, kdy soud nemusí vyslovit neplatnost usnesení valné hromady spolku (obdobně se též aplikuje i u obchodních korporací – viz níže), pokud by porušení zákona či stanov nezpůsobilo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit. Při hodnocení, co se v konkrétním případě rozumí „závažnými“ právními následky, je dle Nejvyššího soudu¹⁰⁸ nutné určit, zda všechna zjištěná porušení zákona nebo zakladatelského právního jednání ve svém souhrnu dosahují takové intenzity vyžadované v ust. § 260 ObčZ (tj. budou mít závažné právní následky), aby soud musel přistoupit k vyslovení neplatnosti daného usnesení valné hromady. Jednotlivá (zjištěná) pochybení (porušení zákona nebo zakladatelského právního jednání) valné hromady a jejich vliv na platnost napadených usnesení nelze v řízení o návrhu na vyslovení jejich

---

¹⁰⁵ PETROV, Jan. § 1 [Soukromé a veřejné právo. Kogentní a dispozitivní ustanovení]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. *Občanský zákoník*. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 64.

¹⁰⁶ Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1878/2017 ze dne 15. 11. 2017.

¹⁰⁷ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1499/2017 ze dne 10. 10. 2018.

¹⁰⁸ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 3294/2020 ze dne 26. 1. 2021.

neplatnosti posuzovat izolovaně, nýbrž je třeba je hodnotit ve vzájemné souvislosti.

V poměrech s.r.o. se touto výjimkou ve spojitosti s nedodržením lhůty pro doručení pozvánky na valnou hromadu zabýval Vrchní soud v Praze ve svém usnesení sp. zn. 14 Cmo 248/2022 ze dne 23. 5. 2023, kdy shledal následující: *„Lhůta stanovená společenskou smlouvou pro řádné doručení pozvánky (tj. 15 dní před jejím konáním) dodržena nebyla. Je tak zřejmé, že při doručení pozvánky nebylo postupováno řádně, došlo k porušení společenské smlouvy, avšak tato vada opodstatňuje rozhodnutí dle § 260 o. z., tj. nevyslovení neplatnosti usnesení, protože jiný důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení nebyl zjištěn. Navrhovatel netvrdil a nenamítal, že by mu takovéto (nikoli včasné) doručení pozvánky (jakkoliv) znemožnilo účast na předmětné valné hromadě, přípravu na ní nebo že by mělo konkrétní dopad do jiných jeho práv a povinností.“* Dále dovodil, že pokud soud shledá, že existuje důvod neplatnosti usnesení valné hromady nevyslovit (ve smyslu již zmiňovaného ust. § 260 ObčZ), je povinností soudu rozhodnout o tom, že neplatnost usnesení valné hromady nevyslovuje.

4.4. Důsledky vad přijatých usnesení

4.4.1. Relativní neplatnost

Český právní řád v rámci důsledků vad na právní jednání rozlišuje mezi absolutní a relativní neplatností. K absolutní neplatnosti přihlíží soudy i bez návrhu, a to v případech, kdy se právní jednání zjevně příčí dobrým mravům, anebo odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.¹⁰⁹ Vady usnesení přijatých valnou hromadou ovšem způsobují neplatnost relativní, což znamená, že se vyslovení neplatnosti musí usnesením dotčená osoba dovolat a dokud nebyla soudem vyslovena neplatnost takového usnesení, je na něj třeba hledět jako na platné – tzv. presumpce správnosti usnesení valné hromady.¹¹⁰ Uvedené platilo i za účinnosti předchozí právní úpravy, tedy především dle SOZ a ObchZ.¹¹¹

---

¹⁰⁹ Viz ust. § 588 ObčZ.

¹¹⁰ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3899/2015 ze dne 20. 4. 2016 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 59/2017 civ.

¹¹¹ Viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Odon 101/97 ze dne 13. 1. 1999 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 5/2000 civ.

Tato presumpce správnosti usnesení valné hromady se projevuje např. v situacích, kdy rejstříkové soudy nezamítnou návrh na zápis skutečností založených usnesením valné hromady do obchodního rejstříku jenom z toho důvodu, že usnesení tvořící přílohu k návrhu obsahuje vady, které mohou způsobit neplatnost takového usnesení valné hromady, a to ani v případě, kdy jsou vady zjevné z listin připojených k návrhu. Jak totiž přímo vyplývá z judikatury Nejvyššího soudu, „*má-li některá z aktivně věcně legitimovaných osob za to, že zde takové vady jsou a že odůvodňují vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, nezbyvá jí než domoci se vyslovení neplatnosti tohoto usnesení valné hromady soudem postupem podle § 191 z. o. k. Nebude-li neplatnost usnesení valné hromady vyslovena, bude toto usnesení považováno za platné, byť by bylo stiženo vadami odůvodňujícími vyslovení jeho neplatnosti.*“¹¹²

4.4.2. Nicotnost usnesení valné hromady

Na rozdíl od neplatnosti usnesení valné hromady, kterou může vyslovit pouze soud v řízení ve statusových věcech právnických osob a pouze na návrh (blíže popsáno v čl. 5.1.1.), k nicotnosti mají soudy povinnost přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*)¹¹³, a to v jakémkoliv řízení¹¹⁴, jakož i mimo soudní řízení. Posouzení nicotnosti rozhodnutí může být rovněž předmětem řízení o předběžné otázce ve smyslu ust. § 135 odst. 2 OSŘ.¹¹⁵

Na nicotná (zdánlivá nebo nulitní) usnesení se hledí, jako by vůbec nebyla přijata, a tudíž nemohou vyvolávat žádné právní účinky. V jakých případech se hledí na usnesení valné hromady (resp. všechna rozhodnutí orgánu obchodní korporace), jako by nebylo přijato, se posuzuje podle ust. § 45 odst. 1 ZOK ve spojení s ust. § 245 ObčZ upravující nulitní rozhodnutí orgánů spolku. Ust. § 45 odst. 1 část za středníkem ZOK dále uvádí, že se ust. § 245 ObčZ neuplatní na rozhodnutí orgánu obchodní korporace, které se přičí dobrým mravům, neboť rozpor usnesení s dobrými mravy zakládá dle zvláštní úpravy ZOK¹¹⁶ důvod pro neplatnost.

¹¹² Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3796/2017 ze dne 28. 5. 2019.

¹¹³ Viz ust. § 90 odst. 1 ZŘS.

¹¹⁴ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4727/2016 ze dne 19. 9. 2018, nebo usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4525/2016 ze dne 23. 8. 2018.

¹¹⁵ JANŮ, Petr. § 151 [Způsob a rozsah jednání]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. *Občanský zákoník*. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 9.

¹¹⁶ Viz ust. § 191 odst. 2 [s.r.o.], § 428 odst. 2 [a.s.] a § 663 odst. 5 [družstvo] ZOK.

Dané usnesení lze považovat za nicotné například v situaci, kdy přijme rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady osoba, jež není jediným akcionářem společnosti¹¹⁷, nebo v situaci, kdy je přijato usnesení valné hromady, jejíž zasedání se nikdy nekonalo a o jehož průběhu byl pořízen falešný zápis obsahující údajně přijatá usnesení¹¹⁸.

Za nicotná označil Nejvyšší soud rovněž usnesení přijatá v průběhu zasedání valné hromady, které ovšem bylo oprávněnou osobou a včas (tj. před zahájením zasedání) odvoláno. Dle názoru Nejvyššího soudu by se takto odvolané zasedání valné hromady mohlo řádně konat, pokud by „*se v původně určeném termínu a místě (i přes odvolání valné hromady) sešli všichni společníci a za podmínek uvedených v § 184 odst. 3 z. o. k. prohlásili, že se vzdávají práva na včasné a řádné svolání valné hromady a že zasedání valné hromady i přes její odvolání uskuteční. Neúčast či nesouhlas některého ze společníků však konání odvolané valné hromady vylučuje.*“¹¹⁹ Ke stejnému závěru dospěl v obdobném případě i Vrchní soud v Praze v usnesení sp. zn. 14 Cmo 312/2021 ze dne 21. 4. 2022.

Stejně tak nebude mít usnesení valné hromady žádnou právní relevanci a bude se na něj hledět, jako by nebylo přijato, pokud jej valná hromada přijme mimo svou působnost stanovenou zákonem, nebo případně zakladatelským právním jednáním.¹²⁰

4.5. Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů společnosti

Dle ust. § 193 odst. 1 [s.r.o.], § 430 odst. 1 [a.s.] a § 663 odst. 3 [družstvo] ZOK se oprávněné osoby vyjmenované v příslušných ustanoveních ZOK¹²¹ mohou domáhat vyslovení neplatnosti kromě usnesení přijatých valnou hromadou / členskou schůzí i rozhodnutí jiných orgánů společnosti / družstva za podmínky, že byla tato rozhodnutí činěna v působnosti valné hromady / členské schůze. Novela ZOK¹²² dále doplnila, že neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů společnosti

¹¹⁷ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3315/2018 ze dne 29. 1. 2020.

¹¹⁸ Viz usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 Cmo 251/2019-123 ze dne 23. 11. 2021.

¹¹⁹ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2453/2021 ze dne 22. 3. 2022.

¹²⁰ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-13]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

¹²¹ Viz ust. § 191 odst. 1 [s.r.o.], ust. § 428 odst. 1 [a.s.] a ust. § 663 odst. 1 [družstvo] ZOK.

¹²² Zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

se lze domáhat u s.r.o. i v případě, bylo-li rozhodnuto o prohlášení kmenových listů za neplatné. U a.s. byl výčet rozšířen na rozhodnutí, kterými bylo jiným orgánem než valnou hromadou rozhodnuto o vyloučení akcionáře ze společnosti nebo prohlášení akcie či zatímního listu za neplatný.

Uvedená ustanovení ZOK zde oprávněným osobám umožňují napadat rozhodnutí jiných orgánů společnosti než valné hromady (byla-li tato rozhodnutí přijata v působnosti valné hromady / členské schůze), neboť doposud rozebíraným postupem dle ust. § 191 odst. 1 [s.r.o.], § 428 odst. 1 [a.s.], nebo § 663 odst. 1 [družstvo] ZOK se neplatnosti lze domáhat pouze u rozhodnutí přijatých valnou hromadou / členskou schůzí.¹²³ ZOK tak výslovně upravuje otázku, která byla v poměrech ObchZ vyjádřena jen v rámci judikatury, o čemž svědčí např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 442/2004 ze dne 29. 6. 2005, ve kterém se Nejvyšší soud vyjádřil následovně: „*valná hromada je nejvýznamnějším orgánem společnosti, jehož prostřednictvím realizují společníci právo podílet se na řízení společnosti a přijímat rozhodnutí, zásadním způsobem ovlivňujícím další existenci a činnost společnosti, včetně rozhodování o personálním složení dalších orgánů společnosti, zatímco další orgány společnosti plní pouze funkce směřující k zajištění řádného chodu společnosti, a to představenstvo k jejímu obchodnímu vedení a dozorčí rada ke kontrole její činnosti. Do výkonu působnosti těchto orgánů, tedy do obchodního vedení a kontroly, akcionáři, respektive valná hromada, přímo zasahovat nemohou a mohou je zásadně ovlivňovat pouze prostřednictvím rozhodování o jejich personálním složení. Vyloučen je, jak shora uvedeno, i zásah soudu do rozhodovací činnosti představenstva a dozorčí rady, neboť by mohly, jak správně uzavřel odvolací soud, ochromit či znesnadnit každodenní chod společnosti, což je v zájmu jejího řádného fungování nežádoucí.*

Jiná situace ovšem nastává, jestliže orgány akciové společnosti rozhodují v případech, kdy to zákon a stanovy, popřípadě rozhodnutí valné hromady umožňuje, o věcech, patřících do působnosti valné hromady. V těchto případech nerozhodují orgány společnosti o záležitostech týkajících se obchodního vedení společnosti, či její kontroly, ale o koncepčních a personálních otázkách společnosti. Za takové situace by bylo nelogické zbavit osoby, oprávněné jinak napadat usnesení valné hromady, této možnosti jen proto, že v tomto případě

---

¹²³ ŠUK, Petr. § 193 [Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů a zadostiučinění]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 509, marg. č. 1.

nerozhoduje valná hromada, ale orgán, na který sama valná hromada (ať již ve stanovách nebo konkrétním rozhodnutím) své oprávnění přenesla. Takový závěr by znamenal, že poté, co k přenesení působnosti došlo, by byli akcionáři a další oprávněné osoby zbaveny možnosti bránit se případnému nezákonnému postupu orgánu, který vykonává přenesenou působnost, a to v některých případech bez možnosti nápravy nezákonného rozhodnutí, neboť pokud by např. již došlo k zápisu zvýšení základního kapitálu do obchodního rejstříku, nebylo by možno zpravidla následně zapsaný stav zvrátit. Takový postup by však také znamenal, že akcionář, disponující potřebnou většinou hlasů, by mohl zcela zamezit tomu, aby oprávněné osoby napadly nezákonné usnesení v přenesené působnosti jen tím, že by působnost valné hromady (v případech, kdy to zákon umožňuje) přenesl na jiný orgán společnosti, aniž by tomu mohli ostatní akcionáři zabránit. Takový závěr by byl podle přesvědčení dovolacího soudu v příkrém rozporu se zásadami, na kterých stojí obchodní zákoník.“

Na řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů společnosti / družstva se přiměřeně použijí ustanovení vztahující se k řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady / členské schůze.¹²⁴ Přiměřené použití těchto ustanovení se bude pravděpodobně vztahovat i na prekluzivní tříměsíční lhůtu, během níž je nutné, aby oprávněná osoba podala návrh na vyslovení neplatnosti daného rozhodnutí jiného orgánu společnosti / družstva k soudu (k tomu blíže viz čl. 5.5.). Takovýto odkaz na přiměřené použití prekluzivní lhůty i pro řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí jiných orgánů společnosti / družstva je ovšem dle názoru autorů odborné literatury v rozporu s ust. § 654 odst. 1 ObčZ, které určuje, že úprava prekluzivních lhůt musí být v konkrétních případech stanovena zákonem výslovně.¹²⁵

---

¹²⁴ Viz ust. § 193 odst. 1 část za středníkem [s.r.o.], ust. § 430 odst. 1 část za středníkem [a.s.] a ust. § 663 odst. 3 část za středníkem [družstvo] ZOK.

¹²⁵ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-6]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

5. Řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady

Tato kapitola je věnována procesním aspektům řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady kapitálových společností se zaměřením na obecné podmínky řízení (např. místní a věcná příslušnost soudu), aktivní a pasivní věcnou legitimaci, lhůtu pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a náležitosti takového návrhu, průběh fáze dokazování v soudním řízení, závaznost soudního rozhodnutí a důsledky vyslovení neplatnosti daného usnesení.

Právo domáhat se ochrany svého práva u nezávislého a nestranného soudu je jedním ze základních lidských práv zakotvených v čl. 36 odst. 1 LZPS, které v sobě bezesporu zahrnuje i právo dovolávat se neplatnosti usnesení valné hromady. Jak ovšem pojednává konstantní judikatura Nejvyššího soudu, návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady *„není pouze prostředkem ochrany individuálních práv a právního postavení určitého navrhovatele (byť i tento účel může v konkrétním případě plnit), nýbrž především zákonem předvídaným nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou v zakladatelských dokumentech či stanovách, a to s ohledem na širší kontext ochrany společnosti, resp. všech osob oprávněných takový návrh podat, jakož i dalších osob, jež mohou být těmito vnitřními poměry dotčeny.“*¹²⁶

Dle názoru Nejvyššího soudu není tedy primárním účelem ochrana zájmů samotného společníka, který návrh podal, nýbrž ochrana jiného (zejména veřejného) zájmu. V tomto názoru se s Nejvyšším soudem rozcházejí někteří zástupci odborné veřejnosti, kteří naopak tvrdí, že vzhledem k tomu, že společník není povinen daný návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podat, nelze jej považovat za tzv. „strážce“ obecné zákonnosti usnesení přijímaných valnou hromadou. Tento titul však náleží členům statutárního orgánu dané společnosti, kteří si při výkonu své funkce musí počínat s péčí řádného hospodáře¹²⁷, což se může odrazit v situaci, kdy musí zajistit, aby jimi navrhovaná usnesení valné hromady byla z hlediska obsahu v souladu se zákonem,

¹²⁶ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4820/2010 ze dne 23. 2. 2011 a dále např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019.

¹²⁷ Viz ust. § 46a odst. 3 ZOK.

zakladatelským právním jednáním a dobrými mravy, neboť to jsou zpravidla oni, kdo vyhotovují návrhy usnesení valné hromady.¹²⁸

5.1. Obecně k řízení

5.1.1. Právní povaha řízení

Dle ustálené rozhodovací praxe soudů v ČR je řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady považováno za řízení ve statusových věcech právnických osob ve smyslu ust. § 85 písm. a) ZŘS ve spojení s ust. § 2 písm. e) ZŘS, což znamená, že se jedná o řízení nesporné.¹²⁹ Na uvedené dále navazuje skutečnost, že odvolatel není omezen ve smyslu ust. § 205a OSŘ a může i v průběhu odvolacího řízení dle ust. § 28 odst. 1 věty první ZŘS uplatňovat nové skutečnosti a důkazy, které neuplatnil v řízení před soudem prvního stupně a odvolací soud je povinen k nim přihlídnout.¹³⁰ Judikatura dále dospěla k závěru, že návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je zvláštním určovacím návrhem.¹³¹

5.1.2. Účastenství

Účastníky tohoto řízení jsou dle ust. § 6 odst. 1 ZŘS pouze navrhovatel a společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala (k tomu blíže viz čl. 5.2. a 5.4.). Vzhledem k nesporné povaze řízení je v těchto případech vedlejší účastenství vyloučeno.¹³²

5.1.3. Věcná a místní příslušnost a obsazení soudu

K řízení jsou dle ust. § 3 odst. 2 písm. a) ZŘS věcně příslušné v prvním stupni krajské soudy. Místní příslušnost je určena na základě ust. § 86 odst. 1 ZŘS ve spojení s ust. § 85 písm. a) ZŘS, z čehož vyplývá, že v těchto řízeních je místně příslušný soud, u něhož je právnická osoba zapsána ve veřejném rejstříku. V poměrech obchodních korporací půjde zpravidla o obchodní rejstřík. V souladu

---

¹²⁸ LÁLA, Daniel. 5.2.2 Význam práva dovolávat se neplatnosti usnesení valné hromady. In: LÁLA, Daniel. *Druhy podílů v kapitálových společnostech*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 120.

¹²⁹ Viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 230/2022 ze dne 10. 1. 2023 nebo usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3307/2016 ze dne 19. 7. 2018 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 87/2019 civ.

¹³⁰ Viz usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 82/2023 ze dne 21. 8. 2023.

¹³¹ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 11/2002 ze dne 1. 8. 2002 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 55/2003 civ. či v poměrech ZOK např. usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 14 Cmo 320/2020-257 ze dne 21. 6. 2021.

¹³² Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1136/2015 ze dne 27. 1. 2016.

s ust. § 1 odst. 4 ZŘS ve spojení s ust. § 36a odst. 1 část před středníkem OSŘ rozhoduje v těchto řízeních samosoudce.

5.1.4. Vyloučení smíru a vydání rozsudku pro uznání a zmeškání

S ohledem na to, že společnost, která je rozhodnutím valné hromady vázána, nemůže sama rozhodnout o tom, zda je napadané usnesení valné hromady platné či nikoli, tak nelze v těchto řízeních uzavřít mezi účastníky soudní smír ve smyslu ust. § 99 OSŘ, ani vydat rozsudek o uznání ve smyslu ust. § 153a odst. 2 OSŘ.¹³³ V souladu s ust. § 153b odst. 3 ve spojení s ust. § 99 odst. 1 a 2 OSŘ nelze rovněž vydat rozsudek pro zmeškání.

5.1.5. Přezkum mimo rámec ZOK

Dle ust. § 192 odst. 1 [s.r.o.], § 429 odst. 2 [a.s.] a § 663 odst. 2 ZOK [družstvo] platí, že nebylo-li právo domáhat se vyslovení neplatnosti daného usnesení valné hromady uplatněno v zákonné lhůtě (blíže k tomu viz čl. 5.5), případně nebylo-li návrhu na vyslovení neplatnosti vyhověno, nelze platnost usnesení valné hromady již přezkoumávat, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak. Uvedená ustanovení ZOK vylučují přezkum platnosti usnesení valné hromady jednak v případě, kdy již marně uběhla prekluzivní lhůta k podání návrhu, a jednak v případě, kdy již standardní přezkum dle výše uvedených ustanovení proběhl a soud neplatnost daného usnesení valné hromady nevyslovil.

Přezkum v jiném soudním či obdobném řízení by byl možný pouze za situace, kdy by tak stanovil zvláštní předpis.¹³⁴ Tímto zvláštním předpisem by potenciálně mohl být např. zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů, nicméně tento ani jiný zákon přezkum platnosti usnesení valné hromady neupravuje, a proto je možné se neplatnosti daného usnesení valné hromady dovolávat pouze prostřednictvím příslušných ustanovení ZOK.¹³⁵

Jak ovšem vyplývá i z judikatury Nejvyššího soudu, za účinnosti ObchZ (tj. do 31. prosince 2013) bylo možné platnost usnesení valné hromady

¹³³ Viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1079/2003 ze dne 27. 4. 2005.

¹³⁴ HEJDA Jan, DIVIŠOVÁ Karina, FINGER Libor, BACHROŇOVÁ Nina, MACHALA Miroslav, PROSSER Martin a VANĚČKOVÁ Veronika. *Nový zákon o obchodních společnostech a družstvech*, ANAG, 01.08.2013 [cit. 14.12.2023]. Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.

¹³⁵ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-4]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

společnosti s ručením omezeným přezkoumat kromě v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady dle ust. § 131 ObchZ taktéž v řízení o povolení zápisu skutečnosti vyplývající z usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, tedy v rámci tzv. rejstříkového řízení.¹³⁶

5.2. Aktivní legitimace

Na rozdíl od úpravy obsažené v ObčZ¹³⁷ ohledně aktivní legitimace k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí spolku, který může podat každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, je okruh aktivně legitimovaných osob k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady obchodních korporací zúžen na taxativně vyjmenované osoby, kterými jsou v poměrech s.r.o. každý společník; jednatel; člen dozorčí rady, je-li zřízena; nebo likvidátor, nachází-li se daná společnost v likvidaci. Výčet osob u akciových společností¹³⁸ a družstev¹³⁹ je pouze terminologicky odlišný od právní úpravy s.r.o. Dnes již neplatný ObchZ mezi tyto osoby řadil i insolvenčního správce.¹⁴⁰

Z hlediska posouzení oprávněnosti osoby k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je rozhodující stav v době vyhlášení rozhodnutí.¹⁴¹ Z toho vyplývá, že pokud navrhovatel během trvání řízení o jeho návrhu ztratí postavení opravňující ho k podání návrhu, ztratí tím zároveň i aktivní věcnou legitimaci.¹⁴² Toto pravidlo lze ovšem prolomit v případě, kdy se důsledky zkoumaného usnesení valné hromady mohou promítnout do právní sféry navrhovatele i po ztrátě jeho vztahu ke společnosti. Je tedy povinností soudu, aby v době vydání rozhodnutí zkoumal, zda trvá právní zájem navrhovatele na výsledku řízení, což dle výše uvedeného může mít vliv právě i na aktivní věcnou legitimaci, a tudíž na celé soudní řízení.¹⁴³ Touto problematikou se ve své

---

¹³⁶ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1659/2016 ze dne 20. 9. 2016.

¹³⁷ Viz ust. § 258 ObčZ.

¹³⁸ Dle ust. § 428 odst. 1 ZOK se jedná o každého akcionáře, člena představenstva, dozorčí nebo správní rady nebo likvidátora.

¹³⁹ Dle ust. § 663 odst. 1 ZOK se jedná o každého člena družstva, člena představenstva nebo kontrolní komise nebo likvidátora.

¹⁴⁰ Viz ust. § 131 odst. 1 ObchZ.

¹⁴¹ Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 657/2001 ze dne 15. 5. 2002 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 25/2003 civ., nebo usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 24 Cdo 734/2023 ze dne 29. 6. 2023.

¹⁴² ŠUK, Petr. § 191 [Neplatnost usnesení valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 484, marg. č. 5.

¹⁴³ Tamtéž.

rozhodovací praxi zabýval už i Nejvyšší soud, který ve svém rozhodnutí respektoval „závazný právní názor Ústavního soudu, podle kterého je třeba za využití rozšiřujícího výkladu ustanovení § 131 odst. 1 obch. zák. [a § 54 odst. 1 písm. a) zákona o přeměnách¹⁴⁴] nutné přiznat aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady taktéž bývalému společníku společnosti s ručením omezeným, který přestal být společníkem v důsledku skutečností, jejichž existenci nezpůsobil, pakliže jím napadeným usnesením valné hromady bylo (mohlo být) zasaženo do jeho práv. Nemá-li takový bývalý společník k dispozici jiný (stejně účinný) právní nástroj k ochraně svých práv, může – za stejných podmínek jako společníci – podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.“¹⁴⁵ Obecně ovšem platí, že podáním návrhu neoprávněnou osobou je založen důvod pro zamítnutí návrhu, jak rovněž ve své rozhodovací praxi dovodil Nejvyšší soud¹⁴⁶.

Autoři odborné literatury se dále shodují na tom, že mezi práva, která jsou spojena s obchodním podílem společníka na společnosti a která zároveň nelze společníku odebrat, patří mimo práva účasti na valné hromadě či práva podat společnickou žalobu ve smyslu ust. § 157 ZOK i právo dovolávat se neplatnosti usnesení valné hromady. Odebrat právo dovolávat se neplatnosti usnesení valné hromady patrně nepůjde ani v případě, kdy daný společník nemá hlasovací právo, a to z důvodu, že jej chrání ust. § 171 odst. 2 ve spojení s ust. § 135 odst. 3 ZOK, kterými je vyžadován souhlas společníka, pokud při přijímání rozhodnutí o změně společenské smlouvy dochází k zásahu do jeho práv nebo povinností. Uvedené rovněž podporuje i skutečnost, že nemožnost výkonu hlasovacího práva nezabavuje společníka práva účastnit se valné hromady a podávat protest proti přijatým usnesením, neboť uplatnění tohoto práva je jednou z podmínek přípustnosti přezkumu neplatnosti usnesení valné hromady (k tomu blíže viz čl. 5.3.).¹⁴⁷

Úspěšné uplatnění práva na soudní přezkum platnosti usnesení valné hromady je dále podmíněno vyčerpáním všech opravných prostředků, které zakladatelské právní jednání oprávněným osobám poskytují k nápravě přijatého

---

¹⁴⁴ Pozn. autora: V kontextu citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu se „zákonem o přeměnách“ rozumí zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění účinném do 31. 12. 2011.

¹⁴⁵ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 32/2019 ze dne 8. 10. 2019.

¹⁴⁶ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2043/2016 ze dne 27. 7. 2016.

¹⁴⁷ HAVEL, Bohumil. § 135 [Druhy podílů]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 350, marg. č. 10.

usnesení. Úprava opravných prostředků může ovšem v zakladatelském právním jednání zcela absentovat, nebo může použití opravných prostředků přímo vyloučit. Pokud však zakladatelské právní jednání takovou úpravu obsahuje, je nutné použít všechny opravné prostředky v ní upravené, přičemž není podstatné, jak jsou zde opravné prostředky označeny (např. odvolání či námitky), ale zda slouží k nápravě, příp. i zrušení usnesení přijatého valnou hromadou. Následkem podání návrhu k soudnímu přezkumu platnosti usnesení valné hromady bez vyčerpání opravných prostředků je zamítnutí takového návrhu pro nedostatečné naplnění podmínek soudního řízení.¹⁴⁸

5.3. Protest

Dle ust. § 192 odst. 2 [s.r.o.] a § 424 odst. 1 [a.s.] ZOK platí, že neplatnosti usnesení valné hromady se společník / akcionář nemůže dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán odůvodněný protest, ledaže navrhovatel nepodal protest ze závažného důvodu. Jak již ze samotné textace zákonných ustanovení vyplývá, toto omezení se týká pouze společníka / akcionáře, a nikoliv jiných subjektů oprávněných k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (k tomu blíže viz čl. 5.2.).

U právní úpravy protestů je možno rozlišit dvě funkce. Právní zakotvení protestu je zejména ku prospěchu valné hromady dané společnosti, neboť pokud je proti konkrétnímu usnesení valné hromady podán protest jakýmkoliv ze společníků, znamená to, že toto usnesení může být v budoucnu napadeno žalobou, resp. návrhem, pro jeho neplatnost; hovoříme tak o funkci varovné. Dále protest naplňuje funkci preventivní tím, že společnosti (resp. valné hromadě) poskytuje možnost, aby byly již během konání valné hromady napraveny vady, které jsou odstranitelné. Zároveň je tím vyvíjen nátlak na společníky, aby řádně sledovali svolání a průběh valné hromady.¹⁴⁹ Pokud tak totiž nečiní, znamená to pro ně ztrátu možnosti bránit se proti přijatým usnesením valné hromady prostřednictvím návrhu na vyslovení jejich neplatnosti.

Na rozdíl od právní úpravy účinné do 31. 12. 2020, aktuální právní úprava již přímo v textaci výše uvedených ustanovení ZOK uvádí, že protest musí být

¹⁴⁸ DEVEROVÁ, Lenka. § 258 [Aktivní legitimace]. In: SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, DEVEROVÁ, Lenka. *Právníkové osoby v novém občanském zákoníku*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 246.

¹⁴⁹ PRAVDOVÁ Markéta, JOSKOVÁ Lucie a DVOŘÁKOVÁ Eva. *Nová společnost s ručením omezeným: právo, účetnictví, daně* - 4. vydání, Grada Publishing, 15.01.2021 [cit. 15.12.2023]. Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.

odůvodněný. Ustálená soudní rozhodovací praxe se shoduje, že odůvodnění protestu nemusí být nijak rozsáhlé či dokonce obsahovat konkrétní zákonná ustanovení, s nimiž je dané usnesení valné hromady dle názoru společníka podávajícího protest v rozporu. „K naplnění účelu protestu postačí, když akcionář okolností, v nichž spatřuje rozpor usnesení valné hromady s právními předpisy či stanovami, uvede stručně (např. že nebyla dodržena lhůta pro svolání valné hromady, že valná hromada není usnášeníschopná, že pro přijetí daného usnesení nebyl odevzdán dostatečný počet hlasů atd.).“¹⁵⁰ I přesto je ovšem nutné, aby protest splňoval obecné náležitosti právního jednání, tedy musí být určitý a srozumitelný. Například uvedl-li by společník / akcionář v protestu pouze to, že je podle jeho názoru dané usnesení valné hromady „v rozporu se zákonem, společenskou smlouvou / stanovami, zájmy společnosti či dobrými mravy“, aniž by alespoň stručně uvedl konkrétní okolnosti, v čem rozpor spatřuje, byl by obsah takového protestu neurčitý. V souladu s ust. § 553 odst. 1 a § 554 ObčZ by tak mohl být takový protest považován za zdánlivé právní jednání, ke kterému se nepřihlíží.¹⁵¹

K učinění protestu může dojít v průběhu celého zasedání valné hromady, a to dokonce před samotným hlasováním o přijetí daného usnesení, jehož se protest týká. Z pohledu formulace není nutné použít výslovně podstatné jméno „protest“ či sloveso „protestuji“, neboť, jak je již uvedeno výše, protest je právním jednáním, které je nutné posuzovat z hlediska jeho obsahu. Dále nezáleží ani na tom, zda byl samotný protest společníkem učiněn ústně či písemně.¹⁵² Naproti tomu ovšem musí být dle ust. § 189 odst. 1 písm. f) ZOK v zápise z valné hromady učiněna poznámka, že byl protest podán a proti jakému usnesení valné hromady směřuje, a to bez ohledu na to, zda o zápis této poznámky společník požádá.¹⁵³ Je ovšem především v zájmu společníka účastnícího se valné hromady zkontrolovat, zda byla do zápisu poznámka o jeho podaném protestu zapsána. Pakliže by tomu tak nebylo, nemohl by se následně dovolávat neplatnosti jím

---

¹⁵⁰ Převzato z usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019. Obdobně též rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2363/2019 ze dne 20. 11. 2019.

¹⁵¹ Převzato z usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019. Obdobně též rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2363/2019 ze dne 20. 11. 2019.

¹⁵² ŠUK, Petr. § 424 [Protest]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 883, marg. č. 11.

¹⁵³ PRAVDOVÁ Markéta, JOSKOVÁ Lucie a DVOŘÁKOVÁ Eva. *Nová společnost s ručením omezeným: právo, účetnictví, daně* - 4. vydání, Grada Publishing, 15.01.2021 [cit. 15.12.2023] Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.

napadaného usnesení valné hromady u soudu, ledaže by poznámka o protestu nebyla do zápisu zapsána chybou zapisovatele. I v této situaci právní úprava sleduje naplnění zásady *vigilantibus iura*, neboť je vyvíjen tlak na společníky, aby dbali o svá práva.¹⁵⁴ Nicméně v případě pochybností, kdy není jisté, zda byl protest vznesen, má vyhotovitel zápisu povinnost dotázat se daného společníka, zda byl či nebyl protest učiněn.¹⁵⁵ Pokud by bylo i přes to sporné, zda byl protest podán, užije se dle ust. § 192 odst. 3 [s.r.o.] a § 424 odst. 2 [a.s.] ZOK vyvratitelná domněnka, že protest podán byl.

Jak již bylo zmíněno výše, neplatnosti usnesené valné hromady se nelze dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán odůvodněný protest. Z tohoto pravidla ovšem existuje výjimka, a to v případech, kdy návrhovátelem nepodal protest ze závažného důvodu. Zákonou definici „závažného důvodu“ v této souvislosti ZOK ani jiný právní předpis neobsahuje, nicméně Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi dovedl, že „[u] přítomného (účastníciho se) akcionáře taková situace může nastat především tehdy, nebylo-li možné důvody pro neplatnost usnesení valné hromady na valné hromadě zjistit bez vynaložení nepřiměřeného úsilí či nepřiměřených nákladů. U nepřítomného akcionáře k tomu může dojít zpravidla tehdy, nemohl-li se jednání valné hromady zúčastnit z vážných (omluvitelných) důvodů.“¹⁵⁶

5.4. Pasivní legitimace

Jak již bylo uvedeno v čl. 5.1.2., pasivně legitimován je v souladu s ust. § 6 odst. 1 ZŘS ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno, což v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je pouze společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala.¹⁵⁷

Právní osobu může v souladu s ust. § 164 odst. 1 ObčZ zastupovat člen statutárního orgánu ve všech záležitostech, tím pádem i v řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.¹⁵⁸ Určí-li ovšem zakladatelské právní jednání, že působnost statutárního orgánu náleží více osobám, tvoří tyto osoby

¹⁵⁴ BĚLOHLÁVEK, Alexander J., ROZEHNAL, Aleš. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013, § 191, s. 827.

¹⁵⁵ Vyplyvá z důvodové zprávy k zákonu č. 33/2020 Sb., kterým došlo ke změně ZOK.

¹⁵⁶ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019.

¹⁵⁷ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2853/2016 ze dne 30. 11. 2016 či usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2447/08 ze dne 19. 3. 2009.

¹⁵⁸ VÍTEK, Jindřich. *Neplatnost usnesení valné hromady s. r. o.* Praha: Wolter Kluwer ČR, a. s., 2010. s. 131–132.

kolektivní orgán. Absentuje-li takové ujednání v zakladatelském právním jednání, jsou oprávněni jednotliví členové statutárního orgánu zastupovat právnickou osobu samostatně. Výše jmenované ustanovení v druhém odstavci dále uvádí, že „vyžaduje-li zakladatelské právní jednání, aby členové statutárního orgánu jednali společně, může člen právnickou osobu zastoupit jako zmocněnec samostatně, jen byl-li zmocněn k určitému právnímu jednání.“ Uvedené tedy vylučuje, aby členové statutárního orgánu obcházeli společné zastupování (tzv. princip čtyř očí) a zásadu osobního výkonu funkce tím, že jeden z nich udělí generální plnou moc¹⁵⁹, k čemuž již za účinnosti ObchZ dospěla rovněž i judikatura Nejvyššího soudu¹⁶⁰.

V poměrech s.r.o. bude společnost zastupovat jeden nebo případně i více jednatelů, určí-li tak společenská smlouva.¹⁶¹ U akciové společnosti bude zástupcem představenstvo, bude-li daná a.s. uplatňovat dualistický systém, nebo správní rada, bude-li daná a.s. uplatňovat monistický systém.¹⁶² Družstvo bude v souladu s ust. § 705 ZOK zastupovat představenstvo.

Pokud v průběhu řízení dojde k zániku společnosti, jejíž valná hromada přijala usnesení, o jehož platnosti (resp. neplatnosti) se řízení vede, nevylučuje povaha tohoto řízení, aby soud v řízení pokračoval s právními nástupci zaniklé společnosti.¹⁶³ K uvedenému závěru dospěla i navazující judikatura, která dále uvádí, že pokud by soud v případě zániku společnosti musel zastavit řízení pro nedostatek pasivní věcné legitimace, znamenalo by to, „že osoby dotčené nezákonným rozhodnutím valné hromady (jediného akcionáře) společností by zánikem společnosti navždy ztratily možnost dovolat se před soudem této neplatnosti, a s tím především právních (včetně majetkových) důsledků z ní plynoucích, jakkoliv by tyto důsledky jinak bylo možné vztáhnout na nástupnické společnosti.“¹⁶⁴ Pokud by tomu tak bylo, naskytla by se tím společností možnost vyhnout se odpovědnosti za negativní důsledky způsobené dotčeným osobám valnou hromadou přijatými nezákonnými usneseními, a to jednoduše tak,

---

¹⁵⁹ JANOŠEK, Vladimír. § 164 [Zástupčí oprávnění statutárního orgánu]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. *Občanský zákoník*. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023, marg. č. 4.

¹⁶⁰ Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3191/2010 ze dne 24. 10. 2012.

¹⁶¹ Viz ust. § 194 ZOK.

¹⁶² Viz ust. § 435 a 456 ZOK.

¹⁶³ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1315/2006 ze dne 24. 6. 2008 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 39/2009 civ.

¹⁶⁴ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2667/2019 ze dne 28. 1. 2021.

že by společnost rozhodla o svém zániku bez likvidace, čímž by rovněž ochránila i své právní nástupce jakožto univerzální sukcesory.

5.5. Lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady

Aby bylo možné se úspěšně domáhat vyslovení neplatnosti daného usnesení valné hromady, je nutné návrh k příslušnému soudu podat ve lhůtě, kterou stanoví zákon. Obecná úprava obsažená v ust. § 259 ObčZ uvádí, že právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí. Dle textace tohoto ustanovení lze dovodit, že ObčZ stanovuje lhůtu subjektivní, která činí 3 měsíce a začíná běžet ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl, resp. mohl dozvědět, o tom, že valná hromada přijala jím napadané usnesení, a rovněž lhůtu objektivní, která činí 1 rok a začíná běžet ode dne, kdy valná hromada dotčené usnesení přijala. Oproti předchozí právní úpravě¹⁶⁵ již není pro určení délky lhůty k podání návrhu podstatné, zda byla valná hromada svolána řádně. Rozdělení lhůty na subjektivní a objektivní ovšem není z praktického hlediska příliš významné, domáhá-li se neplatnosti daného usnesení valné hromady společník. U společníků lze totiž za počátek běhu subjektivní lhůty považovat okamžik, kdy byla společníkům doručena pozvánka na řádně svolanou valnou hromadu, neboť již z této pozvánky se společníci dozví o jednání valné hromady i usneseních, jež mají být na valné hromadě přijata. V případě, že by se daný společník valné hromady neúčastnil, dalo by se s největší pravděpodobností předpokládat, že se o přijetí usnesení mohl dozvědět v den jednání valné hromady. Začátek běhu subjektivní tříměsíční lhůty se tudíž bude fakticky shodovat se začátkem běhu objektivní jednorocní lhůty. Objektivní lhůta tak spíše slouží dotčeným osobám k zachování právní jistoty.¹⁶⁶

Na obecnou úpravu navazuje speciální úprava obsažená v ZOK týkající se rozhodování mimo valnou hromadu¹⁶⁷ nebo dodatečného přijetí rozhodnutí valné hromady¹⁶⁸. V těchto případech je totiž společnost povinna oznámit všem společníkům přijetí rozhodnutí bez zbytečného odkladu, a to včetně dne jeho

¹⁶⁵ Viz ust. § 191 odst. 1 ObchZ.

¹⁶⁶ ŠUK, Petr. § 191 [Neplatnost usnesení valné hromady]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 485, marg. č. 14.

¹⁶⁷ Ve smyslu ust. § 175 a násl. ZOK a ust. § 418 a násl. ZOK.

¹⁶⁸ Viz ust. § 191 odst. 1 ZOK.

přijetí.¹⁶⁹ Subjektivní lhůta v délce trvání 3 měsíců tak začne běžet okamžikem oznámení (nejčastěji doručením) daného rozhodnutí společníkovi, zatímco objektivní jednoroční lhůta začne běžet již dnem přijetí daného rozhodnutí.

Dle ust. § 191 odst. 1 věty třetí a ust. § 429 odst. 1 věty druhé ZOK dále platí, že rozhodoval-li v působnosti valné hromady jediný společník / akcionář, použijí se pro dovolání se neplatnosti usnesení valné hromady stejné lhůty, jako je tomu v případě společností s více společníky či akcionáři. V těchto případech se bude od shora uvedeného odlišovat okamžik rozhodný pro počátek běhu objektivní jednoroční lhůty, kterým bude den, kdy rozhodnutí jediného společníka dojde společnosti.¹⁷⁰

Subjektivní i objektivní lhůta pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady má povahu hmotněprávní, což znamená, že pro zachování lhůty musí návrh v této lhůtě dojít soudu, a to nejpozději v poslední den lhůty.¹⁷¹ Pro zachování lhůty tak nepostačuje podat ve stanovené lhůtě zápisku obsahující návrh k přepravě, jako je tomu u lhůt procesních.

Výše uvedené lhůty jsou rovněž co do svého charakteru lhůtami prekluzivními, což vyplývá přímo ze samotné textace ZOK, který uvádí, že nedojde-li v zákonné lhůtě k uplatnění práva na přezkum platnosti usnesení valné hromady, „*případně nebylo-li návrhu na vyslovení neplatnosti vyhověno, nelze platnost usnesení valné hromady již přezkoumávat, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak.*“¹⁷² Současný právní řád nicméně takový „jiný právní předpis“ nezná, a tudíž je možné se domáhat přezkumu platnosti usnesení valné hromady jen na základě citovaných ustanovení ZOK.

Od subjektivní tříměsíční lhůty pro uplatnění návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je odvozeno znění ust. § 90 odst. 2 ZŘS, které soudu udává, že o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady může rozhodnout až po uplynutí 3 měsíců od podání tohoto návrhu. V rámci zásady

---

¹⁶⁹ Viz ust. § 177 odst. 1 ZOK a ust. § 420 odst. 1 ZOK.

¹⁷⁰ Viz ust. § 45 odst. 5 věta druhá ZOK.

¹⁷¹ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-10]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

V rámci rozhodovací praxe Nejvyššího soudu byla hmotněprávní povaha lhůty pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (tehdy v poměrech ObchZ) shledána např. v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 4/2000 ze dne 9. 5. 2000 publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 23/2001 civ.

¹⁷² Viz ust. § 192 odst. 1 [s.r.o.], § 429 odst. 2 [a.s.] či § 663 odst. 2 [družstvo] ZOK.

procesní ekonomie zakotvené mj. v ust. § 88 odst. 2 ZŘS jsou totiž obligatorně spojována všechna řízení o vyslovení neplatnosti téhož rozhodnutí valné hromady, a proto soud musí vyčkat na uplynutí této tříměsíční lhůty, než o návrhu, případně návrzích, může rozhodnout. Ani to ovšem soudu stoprocentně nezaručí, že po vydání rozhodnutí nebude podán další návrh osoby oprávněné se domáhat neplatnosti téhož usnesení, o němž již bylo rozhodnuto, neboť počátek běhu subjektivní lhůty může být pro jednotlivé osoby odlišný a návrh tak může být podán stále včas.¹⁷³

5.6. Náležitosti návrhu

Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady musí především obsahovat obecné náležitosti vylíčené v ust. § 42 odst. 4 ve spojení s ust. § 79 odst. 1 OSŘ, kterými jsou (i) označení soudu, který je místně a věcně příslušný návrh projednat; (ii) označení procesních stran (případně i označení procesních zástupců stran); (iii) skutečnosti rozhodné pro posouzení neplatnosti usnesení valné hromady (včetně doložení, že byl návrh podán v zákonné lhůtě); (iv) označení důkazů; (v) žalobní návrh neboli petit; (vi) podpis navrhovatele; a (vii) datum, kdy je návrh činěn. K návrhu se rovněž přikládá i podaný protest, kterým navrhovatel osvědčuje splnění podmínky podle ust. § 192 odst. 2 [s.r.o.] či ust. § 424 odst. 1 [a.s.] ZOK (k tomu více viz čl. 5.3.).¹⁷⁴

Při přípravě návrhu bude důležité se soustředit na úplné vylíčení skutečností rozhodných pro posouzení neplatnosti usnesení valné hromady, neboť ustálená soudní rozhodovací praxe se shoduje na tom, že soud je vázán důvody, které navrhovatel vylíčil v návrhu a které dle jeho názoru způsobují neplatnost napadeného usnesení.¹⁷⁵ Nad rámec takto vymezených důvodů soud neplatnost napadeného usnesení valné hromady posuzovat nemůže, což ovšem neplatí v případě, kdy by soud shledal, že je napadené usnesení nicotné (k tomu blíže viz čl. 4.4.2.). U společníků a akcionářů se bude rozsah v návrhu tvrzených důvodů neplatnosti odvíjet od důvodů vylíčených již v podaném protestu, neboť pouze

---

¹⁷³ TRNĚNÁ, Klára. § 90 [Rozhodování]. In: SVOBODA, Karel, TLÁŠKOVÁ, Šárka, VLÁČIL, David, LEVÝ, Jiří, HROMADA, Miroslav a kol. *Zákon o zvláštních řízeních soudních*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 198, marg. č. 6.

¹⁷⁴ SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva a kol. § 191 Dovolání se neplatnosti usnesení valné hromady. In: SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva a kol. *Vzory základacích dokumentů, právních jednání ve vztahu k obchodním korporacím*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 275.

¹⁷⁵ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4814/2015 ze dne 30. 3. 2016, nebo usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 379/2020 ze dne 20. 10. 2021.

v tomto rozsahu se mohou tyto osoby domáhat vyslovení neplatnosti daného usnesení.¹⁷⁶

Vzorový návrh petitu by mohl vypadat například takto:

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby soud vydal následující

rozsudek:

- I. Usnesení valné hromady [*obchodní název společnosti*], ze dne [*datum*], jímž bylo rozhodnuto o odvolání jednatele [*jméno a příjmení jednatele*], je neplatné.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení do tří dnů ode dne právní moci rozhodnutí na účet právního zástupce žalobce.

5.7. Průběh dokazování

Ačkoliv je řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady svou povahou považováno za řízení nesporné, objevují se v něm některé znaky charakteristické pro řízení sporné, a to zejména během fáze dokazování. Oproti typickému nespornému řízení je toto řízení ovládáno zásadou projednací (nikoli vyšetřovací), což se projevuje například tím, že účastníci jsou povinni přednést skutečnosti rozhodné pro posouzení platnosti či neplatnosti usnesení valné hromady a k tomu rovněž označit důkazy na podporu svých tvrzení. Tímto je vyloučeno použití ust. § 21 ZŘS, neboť soud je „*vázán skutkovým stavem (uplatněnými důvody neplatnosti usnesení valné hromady) tak, jak jej v návrhu či později v jeho (soudem připuštěné) změně vymezí navrhovatel. Z jiných než navrhovatelem tvrzených důvodů neplatnosti soud otázku platnosti usnesení valné hromady nemůže posuzovat.*“¹⁷⁷

Ohledně povinnosti označovat důkazy panuje mezi společníkem domáhajícím se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a společností, proti jejímuž usnesení návrh směřuje, jistá nerovnost v přístupu k důležitým informacím a podkladům týkajících se správy společnosti, neboť pouze společnost má všechny tyto informace či podklady k dispozici během celého řízení, aniž by se jejich zjištění či poskytnutí musela domáhat postupem dle ust. § 155 ZOK,

¹⁷⁶ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3885/2017 ze dne 27. 3. 2019 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 9/2020 civ.

¹⁷⁷ Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4814/2015 ze dne 30. 3. 2016.

který upravuje právo společníka na poskytnutí informací o společnosti. U akcionářů se tato nerovnost projevuje ještě výrazněji, jelikož jsou dle ust. § 357 odst. 1 ZOK oprávněni požadovat od společnosti pouze vysvětlení záležitostí týkajících se společnosti. Tato nerovnost je ovšem společníkům / akcionářům kompenzována na základě tzv. vysvětlovací povinnosti. Uvedená povinnost může vzniknout za situace, kdy jedna ze stran opírá svá skutková tvrzení o skutečnosti, které ovšem nemůže z objektivního hlediska prokázat, zatímco druhá strana je prokázat může, resp. disponuje příslušnými poznatky o nich. Ačkoliv by běžně první ze stran nesla důkazní břemeno ohledně jí tvrzené skutečnosti, v této situaci dojde *de facto* k převrácení důkazního břemene na stranu, která protistranou tvrzené skutečnosti dokázat může a vznikne jí tak povinnost poskytnout ohledně protistranou tvrzených skutečností vysvětlení.¹⁷⁸

Jak již bylo uvedeno v čl. 5.1.1., dle poměrně nedávno vydaného usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 82/2023 ze dne 21. 8. 2023 platí, že odvolatel není v odvolacím řízení omezen ve smyslu ust. § 205a OSŘ, ale může i v jeho průběhu dle ust. § 28 odst. 1 věty první ZŘS uplatňovat nové skutečnosti a důkazy, které neuplatnil v řízení před soudem prvního stupně a odvolací soud je povinen k nim přihlédnout. Uvedené tedy znamená, že na řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady nedopadá zásada koncentrace řízení ve smyslu ust. § 118b OSŘ, kdy je účastníkům řízení umožněno označit důkazy na podporu svých skutkových tvrzení pouze do určité fáze řízení, což zpravidla bývá do skončení prvního jednání, nýbrž je tento druh řízení ovládan zásadou jednotnosti řízení. Ust. § 28 odst. 1 věty druhé ZŘS bude ovšem v souladu s výše uvedeným pro tento typ řízení vyloučeno.

5.8. Závaznost rozhodnutí

Jak již bylo zmíněno v čl. 4.4.1., u usneseníh valné hromady obchodních korporací platí tzv. presumpce správnosti, což znamená, že na usnesení je nutné hledět jako na platné bez ohledu na to, zda je stíženo vadami odůvodňujícími jeho neplatnost, a to až do té doby, než je soudem vyslovena jeho neplatnost. Dospěje-li ovšem soud k tomu, že je dané usnesení valné hromady z jakéhokoliv důvodu

---

¹⁷⁸ MACUR, Josef. *Důkazní břemeno v civilním soudním řízení*. Brno: Masarykova Univerzita, 1995, s. 121, 127.

neplatné, vysloví neplatnost usnesení valné hromady s účinky *ex tunc*, tj. se zpětnou účinností ke dni přijetí neplatného usnesení.¹⁷⁹

O tom, zda se v tomto případě jedná o deklaratorní či konstitutivní soudní rozhodnutí panují mezi odbornou veřejností značné neshody, jak mj. potvrzuje i R. Ruban ve svém příspěvku¹⁸⁰ do právního časopisu s názvem *Obchodněprávní revue*. Autor považuje rozhodnutí soudu o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady za rozhodnutí konstitutivní právě z důvodu, že soud musí neplatnost usnesení valné hromady vyslovit, čímž dojde ke zrušení dosud platného právního vztahu, který by jinak, pokud by neplatnost usnesení valné hromady nebyla vyslovena, nadále trval.

Dle názoru autora je dalším znakem konstitutivnosti (právo tvornosti) skutečnost, že k vydávání konstitutivních rozhodnutí musí být soudy v konkrétních případech zákonem zmocněny, což bezpochyby platí i u rozhodnutí o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, neboť k tomu je „*soud zmocněn zvláštními zákonnými ustanoveními, jimiž jsou v poměrech účinné právní úpravy § 191 a násl., § 428 a násl. a § 663 ZOK. V jiných soudních řízeních (a to ani v řízení rejstříkovém) neplatnost usnesení valných hromad či členských schůzí vyslovit nelze (tím je omezen okruh osob, které se mohou neplatnosti úspěšně dovolat), což je přímým důsledkem konstitutivní povahy rozhodnutí. Jestliže by se neplatnost usnesení nejvyššího orgánu kapitálové společnosti či družstva určovala, nebyl by tento závěr udržitelný (ačkoliv z něj judikatura vycházela i v domněnce deklaratorní povahy rozhodnutí o neplatnosti)*.“¹⁸¹

Ke konstitutivní povaze soudního rozhodnutí o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady se taktéž přiklání i konstantní judikatura Nejvyššího soudu, podle níž „*porušení právních předpisů či společenské smlouvy při svolání či konání zasedání valné hromady vede (pouze) k neplatnosti usnesení valné hromady, jež musí být (konstitutivně) vyslovena soudem v řízení podle § 191 z. o. k.*“¹⁸²

¹⁷⁹ Viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 289/2022 ze dne 3. 2. 2023.

¹⁸⁰ RUBAN, Radek. O konstitutivní povaze návrhů na vyslovení neplatnosti usnesení nejvyšších orgánů kapitálových společností a družstev. *Obchodněprávní revue*, 2017, č. 11-12, s. 305-313.

¹⁸¹ Tamtéž.

¹⁸² Viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1407/2019 ze dne 20. 11. 2019. Obdobně též usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2873/2020 ze dne 15. 12. 2021 vztahující se k řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku dle ust. § 258 ObčZ.

5.9. Důsledky vyslovení neplatnosti – právo na zadostiučinění

V souladu s ust. § 193 odst. 2 [s.r.o.] a § 430 odst. 2 [a.s.] ZOK platí, že pokud společnost při svolání valné hromady nebo v jejím průběhu porušila právo společníka / akcionáře závažným způsobem, má společník / akcionář právo na přiměřené zadostiučinění podle příslušných ustanovení ObčZ¹⁸³ vztahujících se k přiznání přiměřeného zadostiučinění členovi spolku.

Uvedená ustanovení ZOK zakládají společníkům / akcionářům právo požadovat po společnosti přiměřené zadostiučinění, čímž se rovněž rozumí kompenzace nemajetkové újmy, která jim vznikla v souvislosti se svoláním či v průběhu zasedání valné hromady. Dle ust. § 2951 odst. 2 věty druhé ObčZ dále platí, že zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jiný způsob náhrady skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Aby se společník či akcionář mohl domáhat svého práva na přiměřené zadostiučinění dle výše uvedených ustanovení ZOK, musí se dle samotné textace ZOK jednat o porušení práva společníka / akcionáře jednak při svolání valné hromady nebo v jejím průběhu a jednak závažným způsobem, což znamená, že nedosahuje-li zásah společnosti do práv společníka / akcionáře intenzity vyžadované ZOK, nebo nedošlo-li k zásahu při svolání valné hromady nebo v jejím průběhu, společníku / akcionáři právo na přiměřené zadostiučinění nevznikne.¹⁸⁴ Situací, ve kterých může dojít k naplnění kritérií potřebných pro přiznání práva na přiměřené zadostiučinění je nespočet, např. *„při svolání valné hromady může být právo společníka porušeno zejména tak, že společnost (svolavatel) společníku vůbec pozvánku nezašle, nedodrží lhůtu pro svolání valné hromady, pozvánka neobsahuje zákonné náležitosti (v důsledku čehož se společník nemůže řádně připravit na jednání valné hromady) apod. Při jednání valné hromady může být porušeno právo společníka na informace o společnosti (§ 155), na uplatňování návrhů, protinávrhů či protestu apod. Práva společníka mohou být také porušena obsahem přijatého usnesení.“*¹⁸⁵

---

¹⁸³ Viz ust. § 261 ObčZ.

¹⁸⁴ Viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4563/2008 ze dne 24. 11. 2009 či usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4697/2014 ze dne 28. 1. 2015.

¹⁸⁵ ŠUK, Petr. § 193 [Neplatnost rozhodnutí jiných orgánů a zadostiučinění]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 510, marg. č. 6.

Toto právo může ovšem vzniknout pouze v případě, kdy soud vysloví neplatnost valnou hromadou přijatého usnesení, nebo v poměrech spolků usnesení členské schůze alespoň shledá vadným, aniž by v souladu s ust. § 260 ObčZ vyslovil jeho neplatnost.¹⁸⁶

Dle ust. § 261 odst. 2 ObčZ je taktéž nutné pro úspěšné uplatnění práva na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění podat návrh k soudu ve lhůtě, jaká je stanovena pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, příp. v poměrech spolků do tří měsíců ode dne právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu, byl-li tento návrh zamítnut podle ust. § 260 ObčZ. Tyto lhůty nejsou ovšem svou povahou lhůtami prekluzivními, neboť soud může i po jejich marném uplynutí právo na přiměřené zadostiučinění společníku / akcionáři přiznat, nenamítla-li společnost zmeškání této lhůty.¹⁸⁷ V tomto rysu se tak od lhůt určených k podání návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady liší (k tomu blíže viz čl. 5.5.).

---

¹⁸⁶ LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-6]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

¹⁸⁷ Tamtéž.

6. Závěr

Hlavním cílem této diplomové práce bylo popsat procesní aspekty soudního řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady se zaměřením na kapitálové obchodní společnosti a zanalyzovat judikaturu, která z tohoto typu soudního řízení vzešla nebo která se na něj přímo vztahuje. Vzhledem k velkému množství a různorodosti soudních rozhodnutí jsem jednotlivé judikáty a právní závěry z nich vyplývající rozdělil a přiřadil k obsahově příslušným kapitolám či podkapitolám této diplomové práce. Díky tomuto kroku se mi podařilo v téměř každé části mé diplomové práce propojit pozitivní právní úpravu dané problematiky s judikатурním výkladem této problematiky.

Závěrem lze o řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady shrnout, že se jedná o řízení nesporné s některými prvky řízení sporného, jehož účastníky jsou navrhovatel a společnost, jejíž valná hromada napadené usnesení přijala. Toto řízení je možné zahájit pouze na návrh a k jeho projednání je v I. stupni příslušný krajský soud, u něhož je společnost zapsána ve veřejném rejstříku. Osoby oprávněné k podání návrhu vyjmenovává zákon taxativně, a to zvláště pro každou obchodní korporaci disponující valnou hromadou nebo jiným obdobným orgánem. Návrh lze podat v zákonem stanovené subjektivní a objektivní lhůtě, které jsou svou povahou lhůtami prekluzivními, což znamená, že po jejich marném uplynutí právo domáhat se neplatnosti daného usnesení valné hromady zanikne. U některých aktivně věcně legitimovaných osob zákon vyžaduje splnění dalších podmínek, jako např. podání protestu u společníka či akcionáře. Na usnesení valné hromady je nutné hledět jako na platné až do doby, než je soudem vyslovena jeho neplatnost. Pokud ovšem soud v konkrétním případě shledá, že je napadené usnesení valné hromady v rozporu s právními předpisy nebo zakladatelským právním jednáním či případně dobrými mravy, vysloví jeho neplatnost s účinky *ex tunc*. Takovýto přezkum je s ohledem na aktuální právní úpravu jediná možnost, jak se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady domoci, neboť žádný jiný právní předpis než ZOK podobnou úpravu neobsahuje.

Dále jsem si kladl za cíl rozebrat právní úpravu vztahující se k neplatnosti usnesení valné hromady a taktéž úpravu valných hromad kapitálových obchodních společností, k čemuž jsem přistoupil z důvodu logické posloupnosti přímo na začátku diplomové práce, abych čtenáři nejdříve přiblížil základní aspekty týkající se valné hromady, jako např. její svolávání, účastníky a jejich práva a případně i povinnosti na valné hromadě, usnášeníschopnost, hlasování a přijímání rozhodnutí na valné hromadě. Výčet a popis těchto aspektů je nicméně v této diplomové práci uveden v základním a pro účely pochopení této problematiky v nezbytně nutném rozsahu, neboť by tato část mohla svým rozsahem, pokud by byl detailnější, tvořit samostatnou diplomovou práci.

Z pohledu autora diplomové práce jsem přesvědčen, že se vytyčené cíle podařilo naplnit. Zároveň považuji za svůj osobní přínos, že jsem se podrobněji seznámil s problematikou těchto soudních sporů, jelikož se v praxi jedná o poměrně často řešené případy. Do budoucna bych chtěl své znalosti v této oblasti více prohlubovat, neboť jak jsem zmínil již v úvodu, podobným tématům týkajícím se korporátního práva bych se chtěl věnovat i po dokončení svého studia.

Dle mého názoru by obsah této diplomové práce mohl zaujmout zejména osoby, které by se chtěly v budoucnu domáhat vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, aniž by byly zcela obeznámeny, jak takovýto soudní proces funguje nebo zda jimi namítaná vada může vyvolat neplatnost daného usnesení valné hromady. Má práce by mohla těmto osobám pomoci zorientovat se a snadněji pochopit systematiku tohoto řízení, neboť zákonná úprava této problematiky není obsažena pouze v jednom právním předpisu, což může být z laického pohledu komplikace. Považuji ovšem za nutné zmínit, že ačkoliv může má diplomová práce posloužit těmto osobám jako zjednodušený návod, jestli případný návrh podat či nepodat, nemůže zcela nahradit odborné rady poskytnuté v konkrétním skutkovém případě právním poradcem s letitou praxí v této oblasti.

Cizojazyčné resumé

The main objective of this thesis was to describe the procedural aspects of the proceedings for invalidation of a resolution of the general meeting, focusing on capital companies, and to analyse the case law that has arisen from this type of proceedings or that is directly related to it. Due to the large number and variety of court decisions, I have divided the individual case law and the legal conclusions arising from them and assigned them to the relevant chapters or subchapters of this thesis. Thanks to this step, I have managed to link the positive legal regulation of the given issue with the case law interpretation of this issue in almost every part of my thesis.

In conclusion, the proceeding for invalidation of a resolution of the general meeting may be summarised as an uncontested proceeding with some elements of contested proceeding, the parties to which are the plaintiff and the company whose general meeting adopted the contested resolution. Those proceedings may be initiated only on application and the regional court with which the company is entered in the public register has jurisdiction at first instance. The persons who may bring an action are listed exhaustively by law, separately for each commercial corporation having a general meeting or other similar body. The application may be filed within the subjective and objective periods provided for by law, which by their nature are prescription periods, which means that upon their expiration the right to seek the invalidity of a resolution of the general meeting ceases to exist. For some persons with the *locus standi*, the law requires the fulfilment of other conditions, such as filing a protest by a shareholder. A resolution of the general meeting must be regarded as valid until it is declared invalid by a court. If, however, the court finds in a particular case that the contested resolution of the general meeting is contrary to the law or the instrument of incorporation of a company or, as the case may be, to good morals, it shall declare it invalid with *ex tunc* effects. Such a review is the only way to obtain a declaration of invalidity of a resolution of the general meeting in view of the current legal regulation, as no other legal regulation than the CCC contains a similar regulation.

Furthermore, I aimed to analyse the legal regulation related to the invalidity of a resolution of the general meeting and also the regulation of general meetings of capital companies, which I proceeded to for the sake of logical sequence right at the beginning of the thesis, in order to first introduce the reader to the basic aspects related to the general meeting, such as its convocation, participants and their rights and possibly also their duties at the general meeting, quorum, voting and decision-making at the general meeting. However, the enumeration and description of these aspects is provided in this thesis to the extent basic and necessary for the purpose of understanding the subject matter, as this part, if more detailed, could constitute a separate thesis.

From the point of view of the author of the thesis, I am convinced that the set objectives have been met. At the same time, I consider it my personal contribution that I have become more familiar with the issue of these lawsuits, as they are relatively frequently resolved cases in practice. In the future I would like to deepen my knowledge in this area, because as I mentioned in the introduction, I would like to pursue similar topics related to corporate law after I finish my studies.

In my opinion, the content of this thesis could be of particular interest to persons who would like to claim the invalidity of a resolution of the general meeting in the future, without being fully aware of how such a judicial process works or whether the defect they claim may cause the invalidity of the resolution of the general meeting. My work could help these persons to orientate themselves and to understand more easily the systematics of this procedure, as the legal regulation of this issue is not contained in only one legislative act, which may be a complication from a lay perspective. However, I consider it necessary to mention that, although my thesis may serve as a simplified guide to these persons as to whether or not to file a potential application, it cannot entirely replace the expert advice given in a specific factual case by a legal adviser with years of experience in this field.

Seznam použitých zdrojů

Literatura

- LASÁK, J., DĚDIČ, J., POKORNÁ, J., ČÁP, Z., SKÁLOVÁ, J. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.
- ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. *Zákon o obchodních korporacích*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020.
- BĚLOHLÁVEK, Alexander J., ROZEHNAL, Aleš. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013.
- PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. *Občanský zákoník*. 2. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2023.
- ELIÁŠ, Karel. K právní povaze usnesení valné hromady. *Právní rozhledy*, 1999.
- LÁLA, Daniel. *Druhy podílů v kapitálových společnostech*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020.
- HEJDA Jan, DIVIŠOVÁ Karina, FINGER Libor, BACHROŇOVÁ Nina, MACHALA Miroslav, PROSSER Martin a VANĚČKOVÁ Veronika. *Nový zákon o obchodních společnostech a družstvech*, ANAG, 01.08.2013. Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.
- SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, DEVEROVÁ, Lenka. *Právní osoby v novém občanském zákoníku*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013.
- PRAVDOVÁ Markéta, JOSKOVÁ Lucie a DVOŘÁKOVÁ Eva. *Nová společnost s ručením omezeným: právo, účetnictví, daně* - 4. vydání, Grada Publishing, 15.01.2021. Převzato z CODEXIS®, doplňku LIBERIS®.
- VÍTEK, Jindřich. *Neplatnost usnesení valné hromady s. r. o.* Praha: Wolter Kluwer ČR, a. s., 2010.

- SVOBODA, Karel, TLÁŠKOVÁ, Šárka, VLÁČIL, David, LEVÝ, Jiří, HROMADA, Miroslav a kol. *Zákon o zvláštních řízeních soudních*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020.
- SVEJKOVSKÝ, Jaroslav, KABELKOVÁ, Eva a kol. *Vzory zakládacích dokumentů, právních jednání ve vztahu k obchodním korporacím*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022.
- MACUR, Josef. *Důkazní břemeno v civilním soudním řízení*. Brno: Masarykova Univerzita, 1995.
- RUBAN, Radek. O konstitutivní povaze návrhů na vyslovení neplatnosti usnesení nejvyšších orgánů kapitálových společností a družstev. *Obchodněprávní revue*, 2017.

Právní předpisy

- Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. jako součást ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013.
- Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013.
- Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

- Zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi.

Judikatura

- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Odon 88/97 ze dne 17. 12. 1997
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Odon 101/97 ze dne 13. 1. 1999 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 5/2000 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 4/2000 ze dne 9. 5. 2000 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 23/2001 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 400/2001 ze dne 3. 1. 2002
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 657/2001 ze dne 15. 5. 2002 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 25/2003 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 11/2002 ze dne 1. 8. 2002 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 55/2003 civ.
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1079/2003 ze dne 27. 4. 2005
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 442/2004 ze dne 29. 6. 2005
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1315/2006 ze dne 24. 6. 2008 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 39/2009 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1516/2006 ze dne 24. 9. 2008
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3009/2007 ze dne 27. 1. 2009
- Usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2447/08 ze dne 19. 3. 2009

- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 590/2009 ze dne 29. 7. 2009
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4284/2007 ze dne 30. 9. 2009 publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 80/2010 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4563/2008 ze dne 24. 11. 2009
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4820/2010 ze dne 23. 2. 2011
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3191/2010 ze dne 24. 10. 2012
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3919/2014 ze dne 27. 11. 2014 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 43/2015 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4697/2014 ze dne 28. 1. 2015
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1136/2015 ze dne 27. 1. 2016
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4814/2015 ze dne 30. 3. 2016
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3899/2015 ze dne 20. 4. 2016 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 59/2017 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2043/2016 ze dne 27. 7. 2016
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1659/2016 ze dne 20. 9. 2016
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2853/2016 ze dne 30. 11. 2016
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2966/2016 ze dne 14. 6. 2017
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1878/2017 ze dne 15. 11. 2017
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3307/2016 ze dne 19. 7. 2018 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 87/2019 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4525/2016 ze dne 23. 8. 2018
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3439/2017 ze dne 13. 9. 2018
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4727/2016 ze dne 19. 9. 2018

- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1499/2017 ze dne 10. 10. 2018
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3885/2017 ze dne 27. 3. 2019 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem R 9/2020 civ.
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3796/2017 ze dne 28. 5. 2019
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 32/2019 ze dne 8. 10. 2019
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1407/2019 ze dne 20. 11. 2019
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2363/2019 ze dne 20. 11. 2019
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 445/2018 ze dne 11. 12. 2019
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 787/2018 ze dne 17. 12. 2019
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3315/2018 ze dne 29. 1. 2020
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 481/2019 ze dne 30. 1. 2020
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 4108/2018 ze dne 10. 3. 2020
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 3294/2020 ze dne 26. 1. 2021
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2667/2019 ze dne 28. 1. 2021
- Usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 14 Cmo 320/2020-257 ze dne 21. 6. 2021
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 379/2020 ze dne 20. 10. 2021
- Usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 Cmo 251/2019-123 ze dne 23. 11. 2021
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2873/2020 ze dne 15. 12. 2021
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 2453/2021 ze dne 22. 3. 2022
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 1175/2021 ze dne 29. 3. 2022
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 312/2021 ze dne 21. 4. 2022

- Usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 117/2022 ze dne 10. 8. 2022
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 230/2022 ze dne 10. 1. 2023
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 289/2022 ze dne 3. 2. 2023
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 248/2022 ze dne 23. 5. 2023
- Usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 24 Cdo 734/2023 ze dne 29. 6. 2023
- Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 82/2023 ze dne 21. 8. 2023
- Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 3677/2022 ze dne 19. 10. 2023